

Professorsinstallation

LUNDS UNIVERSITET | UNIVERSITETSAULAN | 18 OKTOBER 2019 KL 16.00

Denna broschyr kan beställas från sektionen Kommunikation,
tel 046-222 70 10, e-post info@kommunikation.lu.se. Broschyren finns även på
www.lu.se/om-universitetet/lakademiska-hogtider/professorsinstallationer

Produktion Sektionen Kommunikation och Media-Tryck, Lunds universitet

Foto Kennet Ruona, Håkan Røjder sid 25

Tryck Media-Tryck, Lunds universitet, september 2019, 900 ex.

Papper Scandia 2000 White 150 gr

Intertek

3041 0903
TRYCKERI

fti

Förord

Välkommen till den högtidliga professorsinstallationen 2019. Idag installeras 28 professorer vid Lunds universitet. Det är en ära att välkomna våra nyblivna professorer till den högsta läraranställningen vid universitetet.

Professorer har funnits här i Lund sedan invigningen av verksamheten 1668 – i över 350 år.

På 1600-talet rörde det sig om någon handfull lärda män. Idag kan Lunds universitet stolt räkna sina professorer till runt 800 lärda kvinnor och män. Det är ett ansenligt intellektuellt kapital som dagens verksamhet vid Lunds universitet utgår från.

Arbetsvillkoren har naturligtvis förändrats under 350 år. Från 1600-talets gåspenna, via kulspetspenna och skrivmaskin till dator. Från oljelampor och fotogen till kallt LED-ljus och fläktrummor som ventilerar. Från små studentgrupper till stora. På 1600-talet grundade sig bristen på böcker på dess höga pris och studenterna antecknade noga professorernas ord. Idag grundar sig eventuell frånvaro av böcker på den ökade digitaliseringen. Lärarna förväntas i allt högre utsträckning erbjuda föreläsningarna även digitalt.

Men själva kärnan är densamma. Sökande efter kunskap för att kartlägga verkligheten, med intellektet som det yppersta verktyget.

Den kollegiala debatten om forskningens relevans och reliabilitet pågår fortfarande och är lika viktig – 350 år senare. Professorerna är den yttersta utposten i kvalitetssäkringen av universitetets forskning och utbildning. Professorerna är motorn. Som föredöme för studenter och yngre lärare ska professorerna verka för vetenskapens och bildningens utveckling. Detta är väl så viktigt idag som på 1600-talet. Kunskapssamhället står och faller med professorer som kan föra vetenskapens talan i samhällsdebatten och som kan entusiasmera yngre medarbetare till fortsatt förkovran.

Den här högtiden är till för att hedra universitetets nyblivna professorer. Jag vill gratulera till utmärkta prestationer och välkomna våra nyblivna professorer.

Torbjörn von Schantz
Rektor

Gemensam installation av

professorn i civilrätt Jenny Julén Votinius	6	professorn i medicinsk forskning med särskild inriktning mot molekylär onkologi Göran Jönsson	13
professorn i fysioterapi Eva Ageberg	7	professorn i cellbiologi Karin Lindkvist	14
professorn i fysioterapi Christina Brogårdh	8	professorn i molekylär onkologi Ramin Massoumi	15
professorn i allmänmedicin Anders Halling	9	professorn i ortopedi Björn Rosengren	16
professorn i medicinsk forskning med särskild inriktning mot neurovetenskap Johan Jakobsson	10	professorn i arbets- och miljömedicin Lars Rylander	17
professorn i klinisk onkologi Mats Jerkeman	11	professorn i strålningsfysik Christopher L. Rääf	18
professorn i experimentell onkologi med inriktning mot integrativ cancerteoriologi Helena Jernström	12	professorn i hematologi Stefan Scheduling	19

professorn i allmänmedicin Bengt Zöller	20	professorn i miljövetenskap Natascha Kljun	27
professorn i bok- och bibliotekshistoria Jonas Nordin	21	professorn i medicinsk strålningsfysik Linda Knutsson	28
professorn i informatik Christina Keller	22	professorn i biomedicinsk teknik Hanna Isaksson	29
professorn i miljöpolicy Per Mickwitz	23	professorn i nanoelektronik Erik Lind	30
professorn i företagsekonomi Diamanto Politis	24	professorn i förbränningsmotorer Martin Tunér	31
professorn i nationalekonomi Erik Wengström	25	professorn i kemiteknik med inriktning mot separationsteknik för bioraffinaderiprocesser Ola Wallberg	32
professorn i synkrotronljusfysik Elizabeth Blackburn	26	professorn i konstnärlig forskning i musik Michael Edgerton	33

Arbetsrätten inverkar i livets olika skeden

Jag föddes 1968 i Stockholm, och tog studenten i Bromma 1987 med siktet inställt på kultursektorn. De därpå följande åren utbildade jag mig i film- och TV-produktion och skrivande, samtidigt som jag arbetade inom detta område. Men akademien lockade och 1995 påbörjade jag mina juridikstudier, som sedan övergick i forskarstudier. År 2007 disputerade jag på en avhandling om arbetande småbarnsföräldrars rättsliga ställning. Jag forskade vidare, först som postdoktor, och därefter som biträdande lektor. Jag blev docent år 2013, var under 2014 gästforskare i Berkeley, Kalifornien, och har senare varit gästprofessor vid Université Lyon 2.

Jag är gift med Sacharias och vi har två barn, Axel och Ellen.

Vissa rättsområden har en omedelbar inverkan på människors vardag. Arbetsrätten är ett sådant område. Den har en avgörande betydelse för hur livet ter sig från det man träder in i arbetslivet ända tills man går i pension. Idag går en stor del av ungdomarna i Europa utan arbete eller har osäkra anställningar. Jag har studerat hur arbetsrättens regler kan främja unga människors villkor i arbetslivet, men också hur de kan göra det svårt för den som är ung att få ett jobb. Många småbarnsföräldrar vittnar om oro för eller erfarenheter av att föräldraledighet kan få negativa konsekvenser för arbetet. De arbetsrättsliga regler som ska underlätta för människor att förena arbete och föräldraskap är här avgörande. För den äldre arbetskraften ställer utvecklingen mot ett längre arbetsliv nya krav på både arbetstagare och arbetsgivare, samtidigt som äldre i många fall upplever att deras plats i arbetslivet plötsligt inte är lika självklar. Arbetsrätten har stor betydelse för förutsättningarna att få vara kvar och räknas i arbetet även på äldre dar.

Tre teman går som en röd tråd genom min forskning om hur arbetsrätten formar människors villkor i Sverige och i Europa under olika skeden av livet. Ett tema är metodutveckling, hur olika samhällsvetenskapliga och politiskfilosofiska perspektiv kan integreras i den rättsvetenskapliga analysen. Ett annat är diskriminering, där jag är särskilt intresserad av diskrimineringsrättens plats, funktion och begränsningar i det större rättsliga sammanhanget. Ett tredje tema, slutligen, är rättens samspel med samhället och samhällsutvecklingen. Här väcks frågor om hur arbetsrätten påverkas av sådant som politiska krav på en förändrad arbetsfördelning mellan könen, styrkan hos arbetsmarknadens parter, ekonomiska åtstramningar, liksom av en ökad migration.

Träning är bra för våra leder

Fysisk aktivitet har många välkända fysiska såväl som mentala hälsofrämjande effekter. Vår kropp är till för och mår bra av att vara i rörelse. Dock är det vanligt att leder i kroppen skadas när man utövar motion eller idrott. Skada medför smärta, sämre funktion, fysisk inaktivitet och sämre livskvalitet. Det är också stor risk att drabbas av nya skador eller ytterligare besvär, som artros. Målgruppen för min forskning är personer med ökad risk för skada eller med befintlig skada, till exempel i knä eller höft.

Specifik träning behövs för att förebygga och behandla skada i kroppens leder för att förbättra eller återställa olika funktioner så att personen kan röra sig på ett så optimalt sätt som möjligt i det dagliga livet, vid fritidsaktiviteter och i motion/idrott. Jag och min forskargrupp undersöker hur skada påverkar personen, kroppen och hjärnan. Vi utvecklar praktiskt användbara test för att utvärdera dessa olika aspekter. Vi undersöker om starka och optimalt fungerande muskler kan förebygga skada och förebygga ytterligare besvär efter skada. Vidare utvecklar och utvärderar vi nya träningsmetoder som är specifikt anpassade för att förebygga eller behandla skada. Därefter implementerar vi träningsmetoderna med syftet att de ska användas som rutin inom idrotten eller inom sjukvården.

Mina medarbetare och närmsta samarbetspartners företräder olika discipliner som fysioterapi, idrottsvetenskap, psykologi, ortopedi, biomekanik, hälsopromotion och implementering. Forskningen sker i nära samarbete med hälso- och sjukvården och idrotten.

Det övergripande målet med forskningen är att bidra till att förebygga och behandla skada i leder för att främja god livskvalitet och livslång fysisk aktivitet.

Jag är född 1969 och uppvuxen i Skåne. Grundexamen tog jag i Lund 1992. Mitt intresse för fysisk aktivitet, idrott och träning har alltid varit stort, varför det föll sig naturligt att arbeta inom detta område. Min nyfikenhet för forskning väcktes tidigt och jag kombinerade därför arbete inom sjukvården med forskarstudier. Jag disputerade 2003 vid Lunds universitet med en avhandling om knäskada. År 2008 blev jag docent och erhöll samma år tjänst som universitetslektor. Jag etablerade min forskargrupp vid institutionen för hälsovetenskaper 2013. Sedan 2018 är jag professor i fysioterapi.

Jag bor i Lund med min man Karl och våra tonårssöner Filip och William.

Rehabilitering vid neurologiska sjukdomar

Jag är född 1968 och uppvuxen utanför Kristianstad. Jag tog min sjukgymnastexamen 1990 i Lund och disputeerade 2006 vid Umeå universitet. Mitt avhandlingsarbete handlade om att utvärdera effekter av intensivträning av arm och hand (Constraint Induced Movement Therapy) efter stroke. Under många år har jag varit verksam som fysioterapeut och forskare inom neurologisk rehabilitering vid Skånes universitetssjukhus. Jag blev docent i experimentell rehabiliteringsmedicin 2012, och i oktober 2018 befordrades jag till professor i fysioterapi. Sedan 2018 är jag också prefekt vid Institutionen för hälsovetenskaper.

Jag är gift med Mats och tillsammans har vi tre fina söner, Axel, Emil och Filip.

Varje år drabbas många personer av olika neurologiska skador eller sjukdomar, som kan medföra stora begränsningar i det vardagliga livet. Symtom såsom muskelsvaghet, smärta, trötthet, nedsatt känsel, balans och koordination är vanligt, vilka ofta leder till en begränsad rörelseförmåga och en ökad fallrisk.

För många personer med en neurologisk sjukdom är rehabilitering oerhört viktigt. Rehabiliteringsinsatserna varierar men ska vara anpassade till varje persons behov och förutsättningar.

Min forskning inom neurologisk rehabilitering har flera inriktningar men handlar i huvudsak om att förstå hur olika symtom påverkar personernas vardag och livskvalitet samt vilka strategier de använder för att hantera sina problem, att få kunskap om effekter av nya träningsmetoder i tidig och sen fas av sjukdomen, samt att utvärdera hur tillförlitliga olika bedömningsinstrument och skattningsskalor är som används inom rehabiliteringen.

Mer specifikt leder jag projekt där vi undersöker hur nedsatt arm- och handfunktion, balans och gångförmåga påverkar förmågan att vara aktiv i vardagen, men också vilka faktorer som påverkar risken att falla och rädsla för att falla efter t.ex. stroke, post-polio och Parkinsons sjukdom. I behandlingsstudier utvärderas effekten av nya träningsmetoder som syftar till att minska skuldersmärta efter stroke, att förbättra känseln och rörelsekontrollen i armen och handen samt balansen och gångförmågan. Jag är även involverad i projekt som rör arbetsåtergång efter stroke och konsekvenser av Parkinsons sjukdom i tidig och sen fas.

Det övergripande målet med forskningen är att kunna erbjuda effektivare och mer riktade rehabiliteringsinsatser för att förbättra livskvaliteten och hälsan hos personer med neurologiska skador och sjukdomar.

Multisjukligheten i hälso- och sjukvården

Som distriktsläkare möter man patienter i olika åldrar med olika grader av sjukdom. Jag såg att många äldre behöll sin hälsa långt upp i åldern, medan andra hade både en och flera kroniska sjukdomar.

Multisjuklighet och därmed kopplade problem var tidigare ett relativt okänt begrepp och nästan all vård utgick från enskilda sjukdomar.

Mitt forskningsintresse har varit förekomst och prognos av kronisk sjukdom och multisjuklighet hos äldre patienter, och hur man med mått på multisjuklighet och data från stora elektroniska sjukvårdsdatabaser kan studera kostnader, sjukvårdsbehov och läkemedelsbehandling. Min forskargrupp fann att sjukvårdsbehov och behov av läkemedel var starkt kopplade till graden av multisjuklighet. Detta mått på patientens behov används nu inom primärvården för ekonomisk ersättning till vårdgivaren.

I Danmark arbetade jag med projekt om förebyggande behandling och prognos vid lungsjukdomen KOL (kronisk obstruktiv lungsjukdom) kopplat till registrering i medicinska kvalitetsdatabaser och användning av insamlad kunskap från medicinska databaser i det direkta arbetet med patienter. Detta gav parallellt förbättrade forskningsmöjligheter samtidigt som det gav bättre kvalitet i det direkta patientarbetet.

Förändringarna i befolkningen med fler äldre med multisjuklighet ger nya utmaningar. Erfarenheten från mitt forskningsarbete, med data från medicinska databaser och mått på multisjuklighet som enkelt presenteras vid patientbesöket, förbättrar underlaget för de beslut som fattas om patienters behandling, patientens förståelse/medverkan och behovet av uppföljning. Denna kunskap, som redan finns insamlad, kan användas tillsammans med ny teknik, som t.ex. mobila lösningar, tillsammans med lättillgängliga kunskapsresurser om den bästa behandlingen för den enskilda patienten.

Jag föddes 1964 i Lund och är uppväxt i Åhus på den skånska ostkusten.

Efter läkarexamen 1989 i Lund disputerade jag 1993 på en avhandling i cellbiologi vid Anatomiska institutet. År 2000 blev jag distriktsläkare i Blekinge, där jag arbetade under en tioårsperiod parallellt med egen forskning, forskarhandledning och undervisning på forskningsmetodikkurs. Jag blev docent i allmänmedicin år 2007. År 2010 sökte och fick jag en professur i allmänmedicin vid Syddansk Universitet i Odense. Efter att ha återvänt till Sverige sökte och fick jag en professur i allmänmedicin vid Lunds universitet i september 2018.

Jag bor i Lund och är gift med Irina Halling.

Den mörka sidan av vårt arvsanlag

Jag föddes i Halmstad 1976. Efter grundutbildning i molekylärbiologi disputerade jag 2005 vid Lunds universitet. De efterföljande tre åren jobbade jag som postdoktor på École polytechnique fédérale de Lausanne i Schweiz.

2008 återvände jag till Lund och Institutionen för experimentell medicinsk vetenskap på Medicinska fakulteten för att etablera min egen forskargrupp. Sedan 2010 är jag docent och leder gruppen Molekylär neurogenetik. Jag blev befordrad till professor i medicinsk vetenskap med inriktning neurobiologi 2019.

Jag bor i Malmö och är gift med Kristina. Vi har två barn: Ingrid och Tage.

Den mänskliga hjärnan utvecklas med början i fosterstadiet. Detta är en mycket komplex process som lägger grunden till de kognitiva egenskaper som karakteriserar oss människor. Mycket lite är känt om vilka delar av våra arvsanlag som specifikt ligger till grund för den mänskliga hjärnans utveckling och till exempel vad som skiljer oss från vår närmsta släkting schimpansen. Sådan kunskap är dock ytterst viktig, både för att förstå hur den mänskliga hjärnan fungerar och för att öka förståelsen för vad som går fel när vissa sjukdomar drabbar hjärnan.

Vårt arvsanlag innehåller ungefär 20 000 gener, som tillsammans bildar de proteiner som är cellens byggstenar. Trots detta utgör generna knappt 2% av vårt arvsanlag. Min forskning fokuserar på att studera den delen av arvsanlaget som inte har några gener: den "mörka delen" av vårt DNA. Den allra största delen av vårt arvsanlag består av så kallade transposoner, vilka är rester av gamla virus. Längre har dessa transposoner setts som skräp-DNA utan någon avgörande roll för människans evolutionära resa. Min forskargrups forskning visar dock att transposoner verkar ha en reglerande roll för hur gener uttrycks, i synnerhet i hjärnceller.

Nu undersöker vi om transposoner har spelat en avgörande roll i evolutionen av den mänskliga hjärnan och om de bidrar till sjukdomar såsom psykiatriska sjukdomar, hjärntumörer och neurodegenerativa sjukdomar. Vi arbetar både med djurförsök och mänskliga stamceller, som vi odlar i labbet. Vår forskning är också mycket beroende av avancerade algoritmer som används för att analysera de stora datamängder som forskningen genererar. Vi är säkra på att dessa experiment i slutändan kommer att leda till en ökad förståelse för hur den mänskliga hjärnan fungerar och bidra till utvecklingen av nya behandlingsmetoder för hjärnans sjukdomar.

Lymfom – utveckling av nya behandlingar

Lymfom är tumörer som utgår från immunsystemets celler, lymfocyterna. Lymfocyternas uppgift är att försvara kroppen mot inkräktare, och de genomgår under sin utveckling slumpmässiga förändringar av arvsmassan, så att ingen lymfocyt är identisk med någon annan. Denna stora variation återspeglar sig hos de maligna lymfomen, som består av ca 70 olika undergrupper, från mycket stillsamma sjukdomar som inte kräver någon behandling, till den mest snabbväxande av alla tumörer, Burkittlymfom. För mig som läkare är detta ett fascinerande område att arbeta inom, dels på grund av den enorma variationen, men också för att lymfom dessutom i allmänhet är mycket känsliga, såväl för cytostatika som strålbehandling, varför de flesta patienter får mycket god nytta av behandling, och i många fall botas. Min forskning har från början varit inriktad på att utveckla behandlingsmöjligheterna för dessa patientgrupper genom studier med nya kombinationer av läkemedel, så kallade kliniska prövningar. Ett alternativ till detta är att studera resultat för alla patienter som behandlas i Sverige, för att se om vissa behandlingar är förknippade med bättre överlevnad, vilket vi kunnat göra tack vare det nationella kvalitetsregistret för lymfom, Svenska Lymfomregistret. Ett annat område som vi arbetar med är att identifiera patienter som inte har nytta av standardbehandling, och som behöver andra former av läkemedel. Utvecklingen av läkemedel inom lymfomområdet går snabbt framåt, och vi ser allt fler möjligheter till behandling också för patienter vars tumörer är resistenta mot konventionell cytostatikabehandling – läkemedel som aktiverar immunförsvaret och genmodifierade immunceller, men också små molekyler som hämmar centrala signalvägar i lymfomcellerna. Framtiden ser ljus ut för patienter med lymfom!

Jag föddes 1965 i Gävle, men är uppväxt i Dalsland, Värmland och norr om Stockholm. 1984 började jag på läkarprogrammet i Lund och har stannat kvar här sedan dess. Efter min AT-tjänstgöring i Helsingborg planerade jag först att specialisera mig i hematologi, men ett vikariat på Onkologiska kliniken fick mig att inse att jag hörde hemma där. Jag började 1994 med ett avhandlingsprojekt om aggressiva lymfom, med Eva Cavallin-Ståhl som handledare, och disputerade år 2000. Jag blev docent i onkologi 2008, och anställdes som professor i juni 2019.

Jag bor i Lund tillsammans med min fru Anna, och vi har två döttrar, Lovisa och Matilda, och en son, Pelle.

Hur samverkar livsstil, gener och tumör i bröstcancer?

Jag föddes 1969 i Göteborg. Parallellt med läkarstudierna påbörjade jag ett forskningsprojekt på onkologen i Lund, och 1996 försvarade jag min avhandling om hur moderna p-piller påverkar unga kvinnor. Mellan 1997 och 2000 genomförde jag två postdoktorala perioder, i epidemiologi vid University of California San Diego i USA och i genetisk epidemiologi vid University of Toronto i Kanada. År 2001 återvände jag till Lund som forskarassistent med medel från Vetenskapsrådet och jag erhöll min docentur 2002. Jag var lektor i medicinsk epidemiologi i Malmö 2007–2009. Jag är sedan 2016 pedagogisk koordinator för programmen i medicinsk statistik och epidemiologi för doktorander. Under 2019 blev jag professor. Jag är gift och har två barn.

Bröstcancer är den vanligaste cancerformen hos kvinnor i Sverige. Drygt 100 000 kvinnor i Sverige har eller har haft bröstcancer, varför man kan betrakta det som en folksjukdom. Det finns flera typer av bröstcancer med delvis olika riskfaktorer. De flesta bröstcancerpatienter opereras och får även olika typer av tilläggsbehandling, t.ex. cytostatika, strålbehandling och anti-hormonell terapi. Tilläggsbehandlingen skyddar många patienter från återfall men vissa är redan botade av operation och för andra fungerar inte behandlingen som det var tänkt. Hur väl den fungerar beror inte bara på tumörens egenskaper utan kan även styras av gener, kroppsform och livsstil.

Min forskning går ut på att förstå orsaker både bakom insjuknande i bröstcancer och varför en behandling fungerar bra för vissa men inte för andra patienter. Min forskargrupp består av ett multidisciplinärt team med tillgång till expertis inom epidemiologi, onkologi, kirurgi, patologi och statistik, vilket borgar för bred kompetens att utföra integrativ epidemiologisk forskning.

Vi undersöker hur tumörmarkörer, normala genvarianter, livsstilsfaktorer, kroppsform och viktförändringar är kopplade till prognos. Vi har rapporterat att kaffe är kopplat till bättre effekt av en vanlig anti-hormonell behandling. Livsstilsfaktorer kan alltså ha prognostisk betydelse, men i dagsläget är det inget som man tar hänsyn till vid behandlingsval.

Syftet med forskningen är att förbättra indelningen av riskgrupper samt att identifiera nya tumörmarkörer och genvarianter som bör testas innan valet av behandling. Ett annat syfte är att identifiera vanliga livsstilsfaktorer som samverkar med behandling, så att kliniskt relevanta livsstilsrekommendationer kan ges. Målet är att färre insjuknar och fler bröstcancerpatienter får rätt behandling från början.

Molekylär kunskap för att bekämpa hudmelanom

Hudmelanom är en aggressiv tumörsjukdom när den har spridit sig till andra delar av kroppen. Tidigare fanns väldigt begränsade behandlingsalternativ för patienter med spridd melanomsjukdom. Under de senaste 10 åren har det däremot förändrats ganska dramatiskt med klinisk introduktion av målriktade behandlingar och nya sorters immunterapi. Dock kvarstår ett flertal problem med utvecklad resistens mot målriktade behandlingar och fortfarande svarar mindre än hälften av alla patienter på de nya immunterapierna. Trots detta indikerar dessa kliniska fynd att det är en lyckad behandlingsstrategi för melanompatienter att re-aktivera immunsystemet.

I min grupp forskar vi kring de patienter som inte svarar på nuvarande immunterapi, och vi vill använda den nya kunskapen för att identifiera nya immunterapeutiska strategier för sådana patienter. Vi använder oss utav nya molekylära verktyg för att karakterisera arvsmassan och genaktiviteten i tumörer från melanompatienter. Genom analys av sådan data kan vi sätta upp experiment för att förstå mekanismen bakom hur melanomtumören utvecklas. Sammanfattningsvis vill jag med molekylära metoder identifiera de patienter som har bäst nytta av immunterapierna och samtidigt hitta nya behandlingsstrategier för de patienter som inte har nytta av immunterapi.

Jag föddes år 1977 i Klippan i norra Skåne. År 2000 tog jag magisterexamen i molekylärbiologi vid Lunds universitet. Jag disputerade inom ämnesområdet experimentell onkologi år 2005 och erhöll efter min disputation en postdoktorstjänst från Cancerfonden som fokuserade på bröstcancerforskning. Genom samarbete med Harvard Medical School efter postdoktorstjänsten blev det uppenbart att jag ville bedriva forskning inom området hudcancer. År 2011 erhöll jag en prestigefull tjänst för yngre forskare från Cancerfonden som tillät mig att starta en forskargrupp med fokus på hudcancer, och år 2014 blev jag docent vid Medicinska fakulteten. Jag blev år 2017 universitetslektor i molekylär onkologi och 2019 befordrad till professor.

Jag är gift med Helen och har två barn, Oscar och Emil.

Att se är att förstå

Jag föddes i Halmstad 1974. Efter magisterexamen i kemi vid Lunds universitet och disputation 2003, åkte jag som postdoktor till Stanford Medical School. 2005 erhöj jag Ingvar Carlsson Award och startade då en forskargrupp vid den Naturvetenskapliga fakulteten vid Göteborgs universitet. 2010 blev jag docent. Jag saknade kopplingen till den medicinska forskningen och flyttade därför till den Medicinska fakulteten vid Lunds universitet. Här blev jag 2016 lektor i cellbiologi vid Institutionen för experimentell medicinsk vetenskap och vidare professor i december 2018.

Jag bor i en liten by utanför Lund som heter Torna Hällestad tillsammans med min man Jonas och våra två barn Klara och Linnea.

Ja, så är det nog för mig i min forskning. Min forskning handlar nämligen om att ta reda på hur saker och ting ser ut, för att förstå hur de fungerar. Jag är intresserad av att se små saker som celler, molekyler och till och med atomer. För att kunna göra det behöver jag använda speciella tekniker. Traditionell mikroskopi räcker inte för att se detaljer i molekyler, utan istället är röntgenkristallografi en bättre lämpad teknik. Vid röntgenkristallografi görs först en kristall av de molekyler jag vill studera. Kristallen utsätts sedan för röntgenstrålar som i sin tur reflekteras. Från dessa reflektioner kan man räkna ut hur molekylerna ser ut. En stor fördel för mina studier är att jag har tillgång till den unika forskningsanläggningen MAX IV i Lund, där den här typen av experiment särskilt väl kan utföras.

För att kunna se hur molekyler rör sig i cellen och hur de samverkar med varandra använder jag en kombination av mikroskopi och röntgenkristallografi. Den erhållna, mycket detaljerade, bilden av cellen hjälper mig att förstå hur viktiga funktioner utförs. Jag är speciellt intresserad av hur molekyler i fettceller påverkas av och bidrar till sjukdomar som diabetes och cancer. Fettcellerna är kroppens skafferier, där energi förvaras för att användas vid ett senare tillfälle. Denna funktion kan gå fel på flera sätt. Hos patienter med diabetes har till exempel fettcellerna svårt att ta upp energi medan cancerceller har kommit på sätt att utnyttja energin som finns i fettcellerna till sin egen fördel. Utöver att ge kunskap om hur celler fungerar så kan min forskning lägga grunden för utveckling av riktade läkemedel för behandling av sjukdomar som till exempel diabetes och cancer.

Kemiska processer som styr cellers beteende

Kan kemiska processer styra cellen för att bli "the Good, the Bad, or the Ugly"? Ett protein kan ha flera olika funktioner i cellen och kan förändra cellens och vävnadens funktioner genom att genomgå olika kemiska modifieringar. Dessa modifieringar, som kallas för "Posttranslationell modifiering" (PTM), är en process där kemiska grupper eller polypeptider fästs på proteinet. För att en cell ska fungera normalt ska modifieringen av ett protein med hjälp av dessa enzymer ske under en kontrollerad process.

En cancercell däremot kan inte reglera denna process, vilket leder till att cancercellen kan överleva, föröka sig och metastasera samt inte påverkas av behandling med läkemedel. Vår forskning fokuserar på att kartlägga och undersöka hur PTM-enzymernas aktivitet i den skadade cellen och i cancercellerna påverkar metastaseringsprocessen och tumörernas resistens mot läkemedel. Genom att kartlägga funktionen hos en del PTM-enzymerna i cancerceller har vi kunnat upptäcka alternativa behandlingsmetoder, som vi förväntar oss att snart kunna se i kliniska studier. Vår förhoppning är att kunskaper från våra studier kommer att användas för att kunna förfina diagnosen av cancerpatienterna och förbättra möjligheterna till bättre individanpassade behandlingar för dessa patienter.

Jag är född 1971 i Iran. Efter flytten till Sverige och gymnasiet fortsatte jag med universitetsstudier inom biomedicin. År 2002 disputerade jag i ämnet inflammation och cancer vid Lunds universitet med professor Anita Sjölander som handledare. Därefter följde en treårig forskningsperiod vid Max Planck-institutet i München tillsammans med professor Reinhard Fässler. Efter min postdoktorsperiod tilldelades jag en forskarassistenttjänst från Vetenskapsrådet och började min verksamhet vid Lunds universitet. Jag blev docent i ämnet cellpatologi, och 2011 fick jag en tjänst som universitetslektor i molekylär tumörpatologi. Våren 2019 blev jag utnämnd till professor i molekylär onkologi.

Jag är gift med Katarzyna och vi bor i Lund med våra två barn, Hanna och Heidi.

Benbrott och fysisk aktivitet

Jag föddes 1973, växte upp i Käglinge utanför Malmö och tog studenten på S:t Petri skola. Efter studier på läkarprogrammet i Lund och Malmö följde AT på Österlen och därefter specialisttjänstgöring i ortopedi i Malmö. Jag har bedrivit min forskning i huvudsak i Malmö och disputerade i ämnet osteoporos och höftfrakturer, blev sedan docent och lektor innan jag tillträdde min professur våren 2019.

Jag är gift med Eva och vi har två barn, Tove och Jan.

Benbrott är vanligt. Hälften av alla kvinnor och en fjärdedel av alla män kommer att drabbas av en benskörhetsfraktur efter 50-års ålder. Benet byggs upp under barn- och tonåren och är som starkast under tidigt vuxenliv. Efter detta bryts benet successivt ner under det normala åldrandet, hos kvinnor mer uttalat i samband med övergångsåldern. Ju svagare benet är desto större är risken för benbrott, de som har riktigt svagt ben sägs ha benskörhet.

Dagens strategi inom vården är i huvudsak att identifiera äldre med benskörhet och ge dem läkemedel som motverkar ytterligare försvagning. Ett annat angreppssätt skulle kunna vara att öka uppbyggnaden av benet under puberteten. Då skulle man kunna få mer ben på "banken" att ta av under det normala åldrandet. Vi har provat detta i Bunkefloprojektet där vi lät en grupp skolbarn ha mer skolgymnastik (1 lektion varje dag) under hela grundskolan. När de gick ut nian kunde vi konstatera att de som deltog i experimentet hade starkare ben och muskler än barn som bara hade haft skolgymnastik 1–2 gånger i veckan. Vi fann dessutom att pojkarna som haft extra skolgymnastik hade högre betyg än andra pojkar.

Fysisk aktivitet är också positivt ur andra hälsoaspekter. Det är därför glädjande att vår forskning pekar på att barnen som hade daglig skolgymnastik under hela grundskolan fortsätter att vara mer fysiskt aktiva flera år efter att de gått ut nian.

Jag hoppas att min fortsatta forskning, som inkluderar grundforskning, registerforskning och patientnära projekt, ska kunna hjälpa till att förebygga sjukdom i rörelseorganen, att patienterna får rätt behandling och att vi dessutom kan hushålla bättre med samhällets resurser.

Hur påverkar miljön vår hälsa?

Arbets- och miljömedicin är ett brett forskningsområde med en stor variation av såväl exponeringar som sjukdomar. Min forskning har huvudsakligen fokuserat på hur olika miljögifter (t.ex. kemikalier som vi utsätts för dagligen eller luftföroreningar) påverkar vår reproduktiva hälsa. Forskningen bygger på registerdata, biologiska prover sparade i biobanker (t.ex. blod) och fältstudier. Att kombinera information från register med biobanker är möjligt i Sverige eftersom våra personnummer finns i bägge dessa källor, något som i stora delar av världen inte har någon motsvarighet. Hur går då detta till i praktiken? Som exempel kan vi ta exponering för hormonstörande miljögifter, dvs. kemikalier som kan störa våra normala hormonfunktioner. Är det så att höga nivåer av dessa miljögifter i kroppen medför ökad risk för den gravida kvinnan att drabbas av havandeskapsförgiftning (en allvarlig komplikation för såväl kvinnan som fostret)? I detta pågående forskningsprojekt identifierade vi via register kvinnor som fått diagnosen havandeskapsförgiftning och slumpmässigt valda kvinnor som inte fått diagnosen. I ett nästa steg analyserades vilka nivåer av miljögifterna som kvinnorna hade i sitt blod i tidig graviditet. Detta kan vi göra då det finns sparade blodprover från mer än 90 % av alla graviditeter i Skåne sedan 1989. Det återstår att se om nivåerna av miljögifterna skiljer sig mellan de kvinnor som fick havandeskapsförgiftning och de som inte fick det.

Syftet med den forskning som jag och mina kollegor bedriver är att kunna ge ett bättre underlag gällande vilka råd som ska ges till befolkningen, vilka nivåer av specifika miljögifter som kan accepteras och förhoppningsvis bidra till förbud eller åtminstone minskad användning av hälsoskadliga ämnen. Resultaten från min avhandling har exempelvis haft stor betydelse när det gäller kostråden för Östersjöfisk.

Jag föddes 1964 i Kristianstad och bodde där tills jag 1986 började studera i Lund. År 1991 anställdes jag på Arbets- och miljömedicin som statistiker, och efterhand utbildade jag mig till epidemiolog. Under handledning av professorerna Lars Hagmar och Ulf Strömberg studerade jag i mitt avhandlingsarbete sambandet mellan miljögifter som fanns i höga nivåer i fet Östersjöfisk (såsom PCB och dioxin) och hälsoeffekter. Jag disputerade 1997, och 2001 blev jag docent. Sedan maj 2019 är jag professor i arbets- och miljömedicin.

Jag bor i Lund, har tre tonårsbarn (Tyra, Finn och Ellen) och ett brett idrottsintresse. Dessutom har Bruce Springsteens musik och konserter varit en inspirerande del i mitt liv.

En bana genom strålningsfysik

Jag är född 1968 i Ytterjärna församling i nuvarande Södertälje kommun. Åren 1987 till 1991 gick jag grundutbildningen i fysik med inriktning mot teoretisk fysik i Uppsala och tog ut en fil.kand.-examen 1994. Åren 1992–1994 byggde jag vidare min utbildning med det då tvååriga radiofysikprogrammet vid Lunds universitet, och tog ut en masterexamen i radiofysik 1995. Därefter bedrev jag forskarutbildningsstudier i radiofysik med inriktning mot omgivningsradiologi, vid Institutionen för radiofysik, och tog min doktorsexamen år 2000. Jag fortsatte sedan att forska och bedriva undervisning på institutionen och blev år 2019 befordrad till professor i strålningsfysik.

Mitt uppdrag som universitetslärare i strålningsfysik har bestått i en kombination av forskning och undervisning. Tillsammans med en kollega vid Göteborgs universitet har jag haft uppdraget att utveckla kurser och läromedel inom strålningsfysik, riktade till både sakkunniga inom området och till studenter med grundläggande behörighet. Min forskning har fokuserat på radioaktiva ämnens beteende i människokroppen samt på utveckling av nya metoder för att bestämma stråldoser till människor i händelse av en radiologisk eller nukleär olycksituation. Jag har förvaltat och byggt vidare en forskargrupp med inriktning mot strålskydd och omgivningsradiologi, som inneburit nära samarbeten med en rad olika inriktningar inom fysik och medicin. En annan viktig uppgift är att vara tillgänglig som expert och ge råd till samhället om strålskydd och kärnenergiberedskap.

Mina framtida mål är att fullfölja en tvärvetenskaplig forskningsstudie om samhällets utmaningar vid återställning efter ett omfattande radioaktivt utsläpp. Syftet är att få en grundläggande förståelse för reaktionerna inför radiologiska kriser från ett bredare samhällsperspektiv än det rent strålningsvetenskapliga. Mitt intresse för statistik och modellering har lett till ett samarbete med epidemiologer vid Uppsala universitet om strålningsrisker som vi vill fortsätta driva. Jag strävar efter att vår grupp ska få en ökad kompetens inom beräkningsteknik i syfte att korsbefrukta vår redan stora erfarenhet av experimentella studier. På så vis kan vi ta fram nya metoder för strålningsmätningar och bättre modeller för radioaktiva ämnens olika exponeringsvägar till människor.

Benmärgsstamceller och transplantation

Benmärgen är kroppens blodfabrik och innehåller två typer av stamceller, dels de välkända blodbildande, så kallade hematopoetiska stamcellerna, och dels de mindre väl kända stroma-stamcellerna (stroma = stödjevävnad). Stromastamceller spelar en viktig roll i benmärgen, med avgörande betydelse för att stödja, upprätthålla och kontrollera blodbildningen. Dysfunktionella stromastamceller har betydelse för utvecklingen av maligna blodsjukdomar och kan leda till komplikationer efter blodstamcellstransplantation.

Min forskning går ut på att identifiera och karakterisera mänskliga stromastamceller och kartlägga deras roll i normal och sjukdomsdrabbad benmärg. Tack vare generösa forskningsanslag från bland annat Cancerfonden och Barncancerfonden har jag de senaste åren kunnat göra betydande framsteg i kartläggning av stromastamcellernas egenskaper. Jag förväntar mig därför att de resultat som framkommer ur min forskning väsentligt kan bidra till ökad förståelse av hur blod- och stromastamceller interagerar och möjliggör utvecklingen av nya behandlingar.

Jag bedriver även annan patientnära forskning, där jag tillsammans med forskare på Lunds tekniska högskola utvecklar en ny ultraljudsbaserad cell- och partikelsorteringsteknik för bearbetning av blod- och stamcellsprodukter. Metoden hoppas jag kommer kunna bidra till att förbättra stamcellstransplantation. Dessutom arbetar jag med ultraljudsisolering av så kallade extracellulära vesiklar, små miniceller som avknoppas från stora celler, som innehåller molekyler med viktig information om sjukdomar. Detta arbete kommer förhoppningsvis leda till bättre och snabbare diagnos av svåra och livshotande transplantations-komplikationer, t.ex. transplantat-mot-värdsjukdom, GvHD.

Jag är född 1962 i Herford och upp-
vuxen i Löhne, vilka båda ligger i
regionen Östra Westfalen i Tyskland.
Efter civiltjänst inom äldreården blev
jag motiverad att söka till läkarutbild-
ningen i Köln och avlade läkarexamen
1990. Mitt intresse för forskning ledde
till en doktorsavhandling 1990 följt av
ett tvåårigt postdoktorstipendium i
USA. Efter specialistläkarutbildning i
Freiburg, Tübingen och Berlin blev jag
docent år 2004. Samma år rekryterades
jag till Stamcellscentrum vid Lunds
universitet som forskargrupsledare
och överläkare på hematologiska
kliniken. Jag blev lektor år 2016 och
befordrades till professor i hematologi
2019.

Jag är bosatt i Lund med min hustru
Marita och vår son Ben.

Arv och miljö och blodproppssjukdom

Jag föddes i Limhamn 1964. Efter studenten vid Pauliskolan i Malmö läste jag medicin i Lund och tog läkarexamen 1989. Efter läkarlegitimation 1991 gjorde jag specialistutbildning i klinisk kemi i Malmö. Jag disputerade 1996 om ärftlig blodproppsbenägenhet under handledning av Björn Dahlbäck. Specialistkompetens erhöles i klinisk kemi 1996, i internmedicin 2001 samt i allmänmedicin 2009. Jag blev docent i klinisk kemi 1997 och i internmedicin 2001. År 2010 började jag vid Centrum för primärvårdsforskning i Malmö. Jag innehade 2012–2017 Hjärt-Lungfondens halvtidsforskartjänst. År 2019 blev jag utnämnd till professor.

Jag är gift med Jane och vi har fyra barn: Oskar, Kristian, Emil och Matilda.

Forskning har visat att hjärt-kärlsjukdom förekom redan för mer än 4 000 år sedan. Idag är hjärt-kärlsjukdomar globalt sett den vanligaste dödsorsaken. Såväl livsstil som ärftliga faktorer är viktiga. Hjärt-kärlsjukdom kan drabba såväl kroppens artärer (pulsådror) som vener (blodådror). Blodproppar i artärer och vener har olika riskfaktorer och utseende men det finns också likheter. De tre vanligaste hjärt-kärlsjukdomarna är kranskärlsjukdom, stroke och blodpropp i benen (trombos) och lungorna (lungembolism). Blodproppar kan ofta förebyggas men inte alltid, och det går inte alltid att förutsäga vem som kommer att drabbas.

Allmänläkare möter dagligen patienter som har drabbats eller kommer att drabbas av hjärt-kärlsjukdom. Förebyggande åtgärder är viktigt för att minska förekomsten. Det är därför naturligt att som allmänläkare forska inom hjärt-kärlsjukdom för att finna ny kunskap som kan leda fram till bättre diagnostik, prevention och behandling av hjärt-kärlsjukdom.

En viktig del av min forskning handlar om blodproppar i ben och lungor, vilket drabbar ungefär 10% av befolkningen i Sverige. Jag studerar såväl miljö och ärftliga faktorerens betydelse som deras samspel vad gäller uppkomsten av blodproppar i ben och lungor. Jag forskar även på annan hjärt-kärlsjukdom såsom blodproppsbenägenhet i artärerna.

Min forskning har visat att uppemot 50% av den venösa blodproppsbenägenhet i Sverige kan förklaras av genetiska faktorer. Trots detta kan de idag kända genetiska riskvarianterna endast förklara en mindre del av denna ärftlighet. Många genvarianter av betydelse för blodproppssjukdom återstår därför att identifiera, vilket är ett fortsatt fokus i min forskning.

Medierade budskap från det förgångna

I Stockholm på 1970-talet var Stadsmuseum ett obligatoriskt besöksmål under mellanstadiet. Omslaget till det studiehäfte som delades ut pryddes av en interiörbild från kungaborgen Tre kronor hämtad ur en 300 år gammal bok. Jag blev fullkomligt uppslukad av motivet med alla detaljer, och det födde en passion för 1600- och 1700-talets massproducerade bildframställningar. Boken hette *Certamen equestre* och är en så kallad festbok som hugfäster Karl XI:s trontillträde 1672. Tjugofem år senare gav jag ut en kommenterad faksimilutgåva av detta verk som hade fånglat mig som yngling. Där möttes mina intressen för politisk historia, kulturhistoria och bokhistoria.

I min forskning har jag gärna kombinerat politisk historia med ett intresse för massmedier och kommunikation. Hur har information och propaganda förmedlats till stora grupper människor? Hur har kungörelser, skolböcker, tidningar, bilder fungerat som maktresurs? Vem har kontrollerat informationsflödet och vilka motbilder har etablerats? Vad har människor tänkt och tyckt och känt under olika tider, och hur kan dessa mentaliteter rekonstreras via massmedier och andra källor? Genom att läsa och känna och uppleva de olika medier och föremål som omgivit människor i vardagen kan vi i bästa fall komma närmare en form av totalhistorisk förståelse av det förflutna.

Bokhistoria handlar om hur idéer tagit materiell form och förmedlats i det förflutna. Min bokhistoriska forskning har en slagsida åt det sociologiska. Två huvudspår kan skönjas: 1600- och 1700-talets mångfaldigade bilder samt censur och tryckfrihet under tidigmodern tid. Jag har fortfarande en del kvar att göra på bägge fälten. Tvärvetenskapligt utbyte ligger mig varmt om hjärtat och jag ser bok- och bibliotekshistoria som en viktig nyans i den totalhistoriska färgpaletten.

Jag föddes 1968 i Örebro men är upp vuxen i Stockholm, där jag disputerade i historia år 2000. Efter en postdoktorsvistelse vid Köpenhamns universitet återvände jag till Stockholm, där jag ledde ett forskningsprojekt om kommunikation och maktlegitimering under tidigmodern tid. Åren 2006–2009 var jag redaktör för *Historisk tidskrift*. Mellan 2007 och 2018 arbetade jag med forskningsrelaterade frågor på Kungliga biblioteket. Jag blev docent 2009. Min forskning rör framför allt tidigmodern tid, men på senare år har jag lett ett forskningsprojekt om medeltida handskrifter. Sedan hösten 2018 är jag professor i bok- och bibliotekshistoria.

Jag är gift och har tre barn.

Vad får oss att använda informationssystem?

Jag föddes i Gränna 1961. Efter en kandidatexamen i psykologi från Lunds universitet och en magisterexamen i informatik från Jönköping International Business School påbörjade jag forskarstudier vid Linköpings universitet 2002. Jag avlade en doktorsexamen i ämnet ekonomiska informationssystem år 2007. 2008 blev jag universitetslektor i informatik vid Jönköping International Business School och utsågs till docent 2012. Min forskning handlar om individers och organisationers acceptans av informationssystem i olika verksamheter, såsom högre utbildning och hälso- och sjukvård. Jag utsågs till professor i informatik vid Ekonomihögskolan i Lund i september 2018.

Informatik är det vetenskapliga ämne som ur ett samhällsvetenskapligt perspektiv utvecklar kunskap om människors design och bruk av IT i individuella, organisatoriska och samhälleliga sammanhang. Informationssystem är ett samlingsbegrepp för informationsteknik som människor hanterar, till exempel datorer, läsplattor och smarta telefoner, och de funktioner som dessa verktyg erbjuder. Informationssystem genomsyrar våra dagliga aktiviteter. Vi har anpassat vårt beteende till att ständigt ha tillgång till informationssystem. Hur vilsna känner vi oss inte om vi inte hittar vår smarta telefon?

Den pågående digitaliseringsprocessen kan jämföras med andra paradigmatiska teknologiskiften, som till exempel elektrifieringen, som förändrade människors liv och samhällets infrastruktur på ett genomgripande sätt. Därför är det viktigt att förstå utvecklingen och dra lärdomar av den. Min forskning handlar om individers och organisationers acceptans av informationssystem. I forskningen identifieras faktorer som får grupper och individer att vilja använda informationssystem eller att välja bort dem. I min forskning inom högre utbildning och hälso- och sjukvård har jag funnit att den starkaste faktorn som får individer att använda informationssystem är att systemet ger ett mervärde för individen och organisationen. Mervärdet ska också vara så tydligt att det går att förmedla det till andra. Faktorer som påverkar acceptansen negativt är att informationssystemet komplicerar de arbetsuppgifter som det skulle underlätta eller att systemet inte är kompatibelt med arbetsprocesser och organisationskultur. Min forskning bidrar med kunskap för att kunna designa informationssystem som passar människor, organisationer och deras arbetsprocesser och lärande.

Omställning till ett hållbart samhälle

Mänskligheten har speciellt de senaste hundra åren gjort otroliga framsteg, bl.a. har livslängden ökat medan barndödligheten och den absoluta fattigdomen minskat. Men utvecklingen – driven av tekniska och sociala innovationer – har inte varit hållbar. Klimatet blir varmare, den biologiska mångfalden minskar och kemikaliseringen medför risker för hälsa och miljö. Möjligheterna till ett gott liv också i framtiden, förutsätter att konsumtions- och produktionssystemen, t.ex. mat- och transportsystemen, ställs om så att de använder mindre energi- och naturresurser och orsakar mindre utsläpp.

Jag har forskat i omställningen till ett hållbart samhälle från olika utgångspunkter: innovationer, styrmedel, policy och politik samt kunskapsproduktion.

Hur innovationer uppkommer och vilka faktorer som hindrar eller befrämjar dem har jag studerat länge. Fokus för forskningen, både för mig och internationellt, har förskjutits från enskilda innovationer till systeminnovationer, eller systemomställningar.

Vidare har jag analyserat positiva effekter av enskilda styrmedel men också hur dessa ofta stött ohållbara strukturer och förhindrat utveckling. Jag har också forskat om hur klimatmålen beaktas i annan politik och hur styrmedlen kan göras mer sammanhängande. Systemomställningar förutsätter politik som befrämjar experiment, som accelererar spridningen av lyckade innovationer och som minskar stödet till ohållbar konsumtion och produktion.

Hållbarhetskrisen har uppstått när två komplexa system samverkar: det komplexa konsumtions- och produktionssystemet och den komplexa biosfären. I detta sammanhang kan utvecklingen inte styras, men den kan påverkas av vårt agerande. Jag har forskat i hur vi kan producera nyttig kunskap om vidtagna åtgärder – speciellt genom utvärderingar, men också indikatorer – som möjliggör agerande för en hållbar utveckling.

Jag är född 1964 i Helsingfors, där jag också bott till början av 2019. Jag avlade en politices magister-examen vid Helsingfors universitet 1989 med nationalekonomi som huvudämne. År 2006 disputerade jag vid Tammerfors universitet med en avhandling om utvärdering av miljöpolitik.

Jag blev utnämnd till forskningsprofessor vid Finlands miljöcentral 2009 och till professor i miljöpolicy vid Internationella miljöinstitutet (IIIEE) i september 2018.

Därtill har jag haft många förtroendeuppdrag. Nu är jag ordförande för den vetenskapliga kommittén vid Europeiska miljöbyrån och viceordförande i Finlands Akademis styrelse.

Jag är gift med Anna-Karin och vi har två vuxna söner.

Entreprenörskap som lärprocess

Jag föddes 1971 i Chile men är uppvuxen i Dalarna. Efter en grundutbildning i ekonomi påbörjade jag mina doktordstudier vid Företagsekonomiska institutionen i Lund. Jag disputerade 2005 med en avhandling om entreprenöriellt lärande. Efter disputationen arbetade jag några år vid Högskolan i Halmstad innan jag återvände till Lund 2012. Sedan dess har jag arbetat med ett flertal forskningsprojekt som beaktar entreprenörskap och lärande i olika sammanhang. Jag blev docent 2013 och i mars 2019 befordrades jag till professor i företagsekonomi.

Jag är bosatt i Halmstad där jag bor tillsammans med min make Jonas och våra tre barn.

Jag började att intressera mig för entreprenörskap när jag studerade ekonomi. Detta intresse följde med när jag fortsatte med min forskarutbildning. Jag minns att entreprenörskap ofta beskrevs som något som finns (eller inte finns) och entreprenör som något man är (eller inte är). Men jag var nyfiken på själva lärandet som sker bakom entreprenörskapet, och detta blev ett tema som präglade avhandlingen: Hur kommer det sig att vissa människor utvecklar förmågor och färdigheter som gör dem mer benägna att ta sig an affärsmöjligheter på ett sätt som skapar förändring i samhället? Vad för typ av erfarenheter skapar förutsättningar för entreprenöriellt lärande, och hur utvecklas sådana lärprocesser över tid och i olika sammanhang?

Intresset för entreprenöriellt lärande har sedan gått som en röd tråd genom en stor del av min forskning. Exempelvis har jag varit engagerad i studier kring hur inkubators- och acceleratorsprogram skapar förutsättningar för utveckling och lärande i unga entreprenörsföretag. Samtidigt har mitt forskningsintresse breddats till att även innefatta hur man organiserar entreprenörskapsutbildning och hur samverkan mellan universitet och olika aktörer kan driva innovation och lärande i samhället.

I en tid när mycket handlar om att få fram mer entreprenörskap – i skolan, i arbetslivet, i föreningar – ser jag det som viktigt att inte bara fortsätta utveckla min egen forskning utan även att bära och förmedla den forskningsbaserade kunskap om entreprenörskap som utvecklats. Jag är samtidigt stolt över att ha varit del av Sten K. Johnson Centre for Entrepreneurship (SKJCE) som under de senaste åren byggt upp internationellt erkänd utbildning och forskning inom entreprenörskap, och jag ser fram emot att fortsätta utveckla denna miljö framöver.

Ekonomiska experiment om mänskliga val

Vi kan inte få allt. Resurserna är ändliga vilket tvingar fram svåra avvägningar. Vi slits mellan att göra sådant som är bra för oss själva och sådant som gagnar andra, mellan att välja det säkra sparkontot eller den riskfyllda aktien, mellan att ta tag i den jobbiga arbetsuppgiften nu eller slösurfa på nätet en stund till.

Små beslut bildar mönster som påverkar individers välbefinnande, grupperns förmåga till samarbete och nationers välstånd. För att förstå samhället behöver vi förstå vad som formar dessa beslut. Men varje valsituation styrs av en rad svåröverskådliga faktorer, vilket gör det problematiskt att studera beslutsfattande genom att passivt observera vår omvärld. I min forskning använder jag därför ofta ekonomiska experiment. Genom att aktivt manipulera vissa nyckelfaktorer i en beslutssituation kan orsaks-samband identifieras.

Jag har bland annat studerat hur samarbete mellan individer formas av hur beslutssituationen presenteras, och hur risktagande påverkas av incitamentsstrukturer och kognitiva förmågor. I ett aktuellt projekt undersöker jag effekterna av att vi ofta inte kan ägna full uppmärksamhet åt alla aspekter av en beslutssituation. Istället fokuserar vi på vissa av handlingsalternativens attribut och egenskaper. Men hur påverkar detta våra val och går det att förutsäga vad vi kommer att fokusera på? Gör det att vi också reagerar på ovidkommande information, och kan våra val därmed manipuleras?

Jag har också studerat hur individer fattar beslut för andra. Är vi mindre försiktiga med andras pengar, eller är vi rent av mer rationella eftersom vi inte är lika känslomässigt involverade? Relaterat till detta arbetar jag med att undersöka varför vissa väljer att delegera privatekonomiska beslut till professionella rådgivare och vilka konsekvenser det får.

Jag föddes 1978 i Växjö. Efter kurser i sociologi, fysik, statsvetenskap och matematik landade jag i ämnet nationalekonomi. Ämnet lyckades tillgodose mitt samhällsintresse samtidigt som det byggde på ett formellt ramverk som passade min naturvetenskapliga läggning väl. Jag varvade studier i Lund med studier i Kanada och England och försvarade min doktorsavhandling i Lund 2007. Efter det följde en postdoktorstjänst vid Köpenhamns universitet. Sedan 2011 har jag åter varit anställd i Lund, och 2019 utsågs jag till professor i nationalekonomi.

Under läsåret 2019–2020 är jag gästprofessor på Svenska handelshögskolan, Hanken, i Helsingfors, men i vanliga fall bor jag med fru och tre barn i Lund.

Framväxande magnetiska fenomen

Jag föddes 1980 i Harrogate i Storbritannien. Jag studerade naturvetenskap med inriktning mot fysik i Cambridge, med ett särskilt intresse för den kondenserade materiens fysik, särskilt magnetism och supraledning. Jag avslutade mina studier 2002 och blev därefter doktorand med experimentellt arbete på Institut Laue-Langevin i Grenoble, där jag tog examen 2005. En tid arbetade jag vid University of California San Diego, och från 2008 som lektor vid Birminghams universitet. Där genomgick jag också en högskolepedagogisk utbildning 2013. I september 2018 började jag som professor i fysik i Lund med inriktning mot magnetism.

Jag bor i Södra Sandby med François och vår son James.

Magnetiska material har varit kända och använda i tusentals år, även om de under större delen av tiden har betraktats som oförklarliga, eftersom de utövar en märklig kraft på avstånd. En mängd modern teknik är beroende av magnetism. Materialets beteende beror vanligen på hur elektronerna är arrangerade inuti det. För att förstå detta har vi två verktygslådor: kvantmekanik och elektromagnetism. Vi förstår mycket väl teorierna bakom, och vi kan lätt beräkna hur ett litet antal elektroner kommer att bete sig. Verkliga material innehåller dock ett astronomiskt antal elektroner.

Kunskapen om hur en person går förklarar inte för oss hur en hel publik rör sig. På samma sätt räcker det inte att förstå hur en elektron uppför sig för att förklara, till exempel, varför vissa material är magnetiska, isolerande eller supraledande. Det kollektiva uppträdandet från elektronerna styr materialets egenskaper, analogt med en publikväg eller isländsk vulkan på en fotbollsarena.

Att lösa detta är ett mycket svårt problem som vi ännu inte vet hur vi ska närma oss. Komplexiteten är så stor att varken en mänsklig hjärna eller en dator kan extrapolera den enskilda elektronens uppträdande till de ofattbara mängder elektroner som finns i material omkring oss. I min forskning fokuserar jag på att studera magnetiska och supraledande material. Sådana material finns runt omkring oss, till exempel i vindturbiner. Om vi begränsar oss till ett endimensionellt material (tänk på en rad atomer), så kan vi göra bra teoretiska förutsägelser som nu bekräftas av experiment. För 3D-system är vi fortfarande i stadiet att göra begränsade leksaksmodeller för att förklara våra experimentella observationer.

Jag använder experimentella tekniker som neutron- och röntgenspridning för att leta efter nya typer av magnetiska material och fenomen. Syftet är främst att utforska den underliggande kvantmekaniken, men i vissa fall ger forskningen upphov till användbara tillämpningar.

Skogens roll för vårt klimat

Genom det globala Parisavtalet fastställdes 2015 ett ambitiöst mål för att begränsa den globala uppvärmningen under 2°C och drastiskt minska utsläppen av växthusgaser. Avtalet erkänner även vikten av skog som sänkor och reservoarer för växthusgaser. Detta är av särskilt stor betydelse för Sverige, där förvaltade skogar täcker stora ytor.

Mitt arbete fokuserar på skogens roll som sänka eller källa för växthusgaser, i såväl nuvarande som framtida klimat. Jag analyserar vilka effekter skogsförvaltning, till exempel avverkning, eller skogsbrand har på skogens kapacitet att lagra eller släppa ut växthusgaser. Dessa effekter kan förvandla en skog från en nettosänka till en källa av växthusgaser. Det är därför viktigt att förstå de faktorer som gynnar en snabb återväxt av skogen och dess väg till att bli en växthusgassänka igen under återväxten.

Min forskning är baserad på mätningar från ett nationellt och internationellt nätverk av forskningsstationer, med bidrag från ytterligare mätutrustning och mätstationer från mina projekt. Jag samarbetar på en internationell arena i tvärvetenskapliga team för att analysera de komplexa interaktionerna mellan växthusgaser och skog. En viktig del av min forskning är modellering av källorna till växthusgaser. Modelleringen hjälper oss att bättre förstå och göra korrekta tolkningar av våra mätningar i olika tidsbegränsade och rumsliga skalor.

Med min forskning vill jag bidra till en minskning av den nuvarande och stora osäkerheten i nationella och globala koldioxidbudgetar, samt i scenarier från ekosystemmodeller och globala klimatmodeller. Mitt arbete syftar även till att förse skogsägare och andra intressenter med information om hur de bäst kan bidra till att uppfylla de ambitiösa svenska och internationella klimatmålen.

Jag föddes 1971 i Schweiz. Jag har studerat miljövetenskap vid ETH i Zürich, där jag 2001 också dispute-rade på en avhandling om modellering av växthusgastransport i atmosfären. Därefter fortsatte jag till University of British Columbia i Vancouver, Kanada, för att analysera effekterna av allvarlig torka på växthusgasutbytet i den boreala skogen på norra halvklotet. Tillbaka i Schweiz arbetade jag i flera år som miljökonsult inom nationella och europeiska projekt. Jag återvände till akademien för att studera växthusgasutbytet mellan land och atmosfär vid Swansea University, Storbritannien. 2013 blev jag docent och 2016 professor vid Swansea University. Sedan 2017 är jag professor i miljövetenskap vid Lunds universitet.

Avbildning av cancer med vanligt socker

Jag är född 1975 och uppvuxen vid Sveriges sydligaste udde, Smygehuk. Efter gymnasieutbildning i Trelleborg blev det matematik- och fysikstudier vid Lunds universitet. Detta ledde till en sjukhusfysikerexamen 1998 och disputation i ämnet medicinsk strålningsfysik 2006. Därefter arbetade jag två år som sjukhusfysiker i Lund. Sedan 2008 har jag varit anställd vid Avdelningen för medicinsk strålningsfysik. Jag utnämndes till docent 2010 och blev professor i medicinsk strålningsfysik 2018. Jag är även gästprofessor vid Southern Medical University, Guangzhou i Kina och adjungerad biträdande professor vid Johns Hopkins University i USA.

Jag är gift med Peter och har två barn, Malte och Abbe.

För att diagnostisera och klassificera sjukdomar samt utvärdera effekten av behandling spelar den medicinska bildtagningen en stor roll. En väletablerad medicinsk bildtagningsteknik, som finns på de flesta sjukhus, är magnetkameran vars teknik bygger på det kärnfysikaliska fenomenet magnetresonans (MR). Magnetkameran är mest känd för att ge anatomisk information av mycket god kvalitet, men med tekniken kan man även utföra funktionella studier av till exempel hjärnans blodflöde. Bilder av hjärnans blodflöde kan avspegla förekomst av sjukdomar som cancer, stroke och demens.

Min forskning har främst byggt på att utveckla, förbättra och utvärdera metoder för att mäta och avbilda hjärnans blodflöde. I klinisk användning åskådliggörs oftast hjärnans blodflöde via förändringar i bildintensiteten orsakade av ett injicerat metalliskt kontrastmedel som transporteras i blodbanan. Metalliska kontrastmedel kräver kemisk märkning och kan inte användas på patienter som är njursjuka. Därför har jag nyligen börjat undersöka möjligheten att använda andra, icke-metalliska, alternativ, i första hand i samband med cancersjukdomar. Ett sådant kontrastmedel som är billigt och biologiskt nedbrytbart är vanligt socker som alla har hemma och använder i hushållet. Med ny MR-teknik har vi kunnat avbilda hur sockret når fram till cancertumören, går in i den och konsumeras av tumören. Den lilla mängd socker som vi tillför kroppen för bildtagningen påverkar inte tumörtillväxten. En stor fördel är också att socker redan har visat sig säkert för klinisk användning och används i diabetesstudier. Vi har nått framgångar med tekniken, men det finns fortfarande mycket att göra för mig och mina medarbetare.

Vad händer när vi belastar vår kropp?

Jag forskar inom medicinsk teknik, mer specifikt biomekanik. Det innebär att jag med hjälp av fysikens lagar och mekanikens verktygslåda försöker förstå hur krafter påverkar levande organismer. Som ämne är det brett, men min forskning fokuserar på rörelseapparatens vävnader, d.v.s. skelettets ben, ledbrosk, ligament och senor. Därmed håller jag mig i gränslandet mellan hållfasthetslära och ortopedi. Jag försöker förstå hur vävnadernas uppbyggnad leder till deras unika egenskaper.

Min forskargrupp arbetar med både rena grundforskningsfrågor och mer kliniskt applicerbara frågeställningar. T.ex. använder vi grundläggande materialvetenskap för att förstå hur vävnader är uppbyggda. Genom experiment på synkrotron- och neutronanläggningar, såsom MAX-IV och kommande ESS i Lund, försöker vi kartlägga hur vävnaders sammansättning och struktur på olika längdskalor (från atomer till hela organ) ger dem deras specifika mekaniska egenskaper i kroppen. Studier av frisk och sjuk vävnad, eller vävnad som utsatts för olika grad av belastning, ökar kunskapen om förändring vid olika sjukdomstillstånd, eller hur belastning kan användas för att påverka vävnaderna. Speciellt intressant är att förstå varför motståndskraften mot belastning ändras när vi blir gamla. Vi arbetar också med att utveckla bättre diagnostikmetoder för olika sjukdomar, t.ex. benskörhet, genom att kombinera kunskap från kliniska bilder med statistiska och mekaniska beräkningsmodeller.

Rörelseapparatens sjukdomar såsom benskörhet och artros är några av våra största folksjukdomar, som framförallt drabbar äldre. Jag hoppas kunna bidra med ny kunskap och bättre förståelse för hur sjukdomarna ändrar våra vävnader för att vi i framtiden ska kunna identifiera individer med hög risk att drabbas och förstå hur belastning genom rörelse kan användas som förebyggande åtgärder.

Jag föddes 1979 i Linköping. Efter studenten läste jag till civilingenjör i materialkemi i Uppsala. Under ett utbyte i Rochester i USA väcktes intresset för medicinsk teknik och framförallt biomekanik och jag sökte mig tillbaka mot doktorandstudier i Europa. Jag disputerade 2007 från Tekniska Universitetet i Eindhoven i Nederländerna i ett samarbete med ett ortopediskt forskningsinstitut i Davos i Schweiz. Efter disputationen tillbringade jag tre år i Kuopio i Finland, innan jag landade i Lund 2011 för ett biträdande lektorat. Jag blev docent 2011, lektor 2014 och professor i biomedicinsk teknik i oktober 2018.

Jag bor i Bjärred tillsammans med Ola och våra två underbara barn Selma och Albin.

Framtidens elektronik

Jag föddes 1976 i Luleå och är uppvuxen där och i Malmö. 1995 började jag läsa teknisk fysik vid LTH och fortsatte med doktorandstudier vid Avdelningen för fasta tillståndets fysik vid LTH. Jag disputerade 2004. Under 2006–2007 var jag i Kalifornien vid University of California Santa Barbara för en postdoktorsvistelse.

2007 flyttade jag hem till Sverige igen och började en tjänst som forskarassistent vid min gamla avdelning, där jag etablerade forskning inom högfrekvens elektronik. Jag blev docent 2010 och lektor vid Institutionen för elektro- och informationsteknologi 2011. Jag befordrades till professor 2019.

Jag bor i Lund tillsammans med min fru Sigrid i ett fint brutalistiskt tegelhus.

Elektronik är det ämne som studerar hur vi använder elektriska strömmar för att göra praktiska saker, till exempel hur vi bygger elektronik som på ett effektivt sätt kan användas för att skicka information trådlöst och få datorer att utföra beräkningar så snabbt och energisnålt som möjligt.

Den elektroniska revolutionen började i princip med att de första transistorerna uppfanns på 1940-talet. Genom att sedan göra transistorerna mindre och mindre, har vi successivt kunnat få elektroniken att både ta mycket mindre plats, bli energisnål och mycket snabbare. Detta har lett till hela IT-revolutionen, och även varit grund för all nanoteknik.

Idag tillverkas de minsta transistorerna på atomär skala, där de minsta beståndsdelarna bara är några atomer breda. Den traditionella skalningen har nu i princip nått vägs ände, eftersom vi inte kan bygga något med dimensioner som är mindre än en atom. Framtidens elektronik står inför ett spännande paradigmskifte – hur bygger vi bättre och effektivare elektronik när vi inte bara kan göra transistorerna mindre?

Min forskning handlar om hur vi med hjälp av avancerad nanoteknologi och kvantmekanik kan utveckla och bygga bättre elektronik genom att utnyttja nya geometrier, fysikaliska effekter och exotiska material. Målet är att utveckla ny elektronik som är både snabbare och mer energisnål än vad som är möjligt med dagens teknik. Det är ett mycket spännande och intressant område!

Hållbara transporter och energisystem

Ungefär 98 procent av alla personbilar idag har en förbränningsmotor. Förbränningsmotorer används även i tunga fordon, motorcyklar, arbetsfordon, arbetsredskap, fartyg och i energiparker för att göra elektricitet. Majoriteten av dessa motorer drivs med fossila drivmedel, vilket leder till negativ klimat-, miljö- och hälsopåverkan. Eftersom förbränningsmotorer förutses vara den dominerande drivkällan i fordon även år 2040, och eftersom alternativens globala effekter på klimat, miljö och hälsa också är omfattande och svåra att förutse, är det mycket angeläget att förbättra motorerna. Målet för min forskning är att bidra till samhällets omställning till hållbara transporter och energisystem så snart som möjligt och så kostnadseffektivt som möjligt, mötande definitionerna för FNs 17 hållbarhetsmål.

Jag har ett fokus i experimentell forskning om förnybara drivmedel och ökad effektivitet genom nya förbränningsstrategier, minskade värmeförluster och hybridisering. Jag forskar även om emissionsbildning i motorer och hur emissioner från dessa kan minskas. För att vara effektiv i forskningen och lyckas med utmaningarna, sker forskningen i nära samverkan med flera andra forskare och forskargrupper i områden kring systemanalyser, framställning av förnybara drivmedel, laserdiagnostik, aerosolteknologi, fordonselektrifiering, m.fl. Dessa parter kommer i flera fall från LTH/LU men även från andra lärosäten, företag och organisationer, nationellt och internationellt. Min forskargrupp har exempelvis varit ledande internationellt i att visa hur man kan använda storskaliga elektrobränslen i nya typer av motorer med väsentligt lägre energiförbrukning, extremt låga emissioner och minskad påverkan på klimatet.

Jag föddes 1966 i Landskrona, men flyttade sedan till Tumba, São Paulo (Brasilien), Huddinge och åter Skåne. Jag känner mig som en genuint skånsk världsmedborgare. Under mina tonår var min mamma sjuk länge och dog, och jag lämnade mina gymnasiestudier utan godkända betyg. Efter att ha arbetat i Perstorpskoncernen i många år, med framförallt miljö och transportfrågor, vände jag mig till Lunds universitet för en högre utbildning – och tycks ha blivit fast. Via magisterexamen i datavetenskap, doktorsexamen i fysik och ordförandeskap i ett spin-off företag är jag nu professor och även vice-reaktor för internationella frågor vid Lunds tekniska högskola.

Jag är gift med Adina och vi har fem härliga ungar.

Biomassa – framtidens svarta guld?

Jag är född 1976 och uppvuxen i Ronneby. Jag har alltid varit nyfiken, lite av en kalenderbitare och mycket intresserad av teknik, så jag var länge ganska säker på att jag skulle läsa till civilingenjör. Att det blev i Lund och på Institutionen för kemiteknik som jag började var mer tur än skicklighet, och där jag har stannat kvar efter några kortare utflykter till andra ställen. Jag disputerade 2005, och sedan disputationen har jag breddat mitt forskningsområde till att också innefatta biodrivmedelsprocesser. I december 2018 blev jag utnämnd till professor. Jag har ett fantastiskt jobb och får dagligen arbeta med kreativa människor, både studenter, doktorander och seniora kollegor. Och som grädder på moset bor jag ute på landet tillsammans med familj, katter, hund och höns!

Vi lever idag över våra tillgångar och en av de främsta anledningarna till att vi gör det, är att vi har lättillgänglig billig energi. Problemet är att många av dessa energikällor också är de som leder till våra utsläpp av växthusgaser. Sverige är ett av de bättre industrialiserade länderna (på att inte använda fossila resurser) men trots det kommer en tredjedel av energin vi utnyttjar från fossila källor. Vad händer när den kranen stängs av eller sinar? Vårt nya modeord är cirkulär, allt ska återvinnas eller ingå i ett kretslopp. Olyckligtvis fungerar det inte med energi, som alltid måste flöda för att till slut stråla ut i världsrymden. Lyckligtvis fylls vårt förråd på av solens energi som bl.a. binds upp i växters biomassa via fotosyntesen.

Min forskning handlar om att försöka tillvarata materialet eller energin som finns bunden i biomassa och göra den till produkter som vi kan ersätta fossilbaserade produkter med. Redan idag är vi i Sverige långt framme i fråga om att utnyttja biomassa för olika typer av produkter. Utmaningen som vi har i forskningen är att utveckla processkoncept som utnyttjar råvaran i så stor utsträckning som möjligt, men främst att göra produktionsprocesserna så billiga som möjligt, eftersom det som ska tillverkas i framtidens bioraffinaderier måste konkurrera med den alldeles för billiga fossila energin.

I omställningen till nya produkter och produktionsprocesser är energieffektiva separationsprocesser ett viktigt verktyg, något som jag startade min forskarbana med. Förutom detta arbetar jag även med processer för att dela upp biomassa i sina beståndsdelar, som sedan kan byggas upp igen till material, kemikalier eller biodrivmedel.

Experimentell konst och forskning – symbios?

Jag är aktiv som kompositör med framföranden runt om i världen. Mina kompositioner har fått internationellt erkännande, bland priserna finns det tyska Kompositionspreis der Landeshauptstadt Stuttgart. I min musik blandas olika musikaliska influenser, t.ex. europeiskt avantgarde, amerikansk experimentalism, progressiv rock och världsmusik. Sedan 90-talet har jag ofta baserat komponerandet på modeller och metaforer från vetenskapen. Med utgångspunkt i mina studier av röstvetenskap och i dynamiska system har jag byggt upp en verkatalog som tillämpar exponentiella (inte linjära) processer i hur ljud alstras och kring komponerandets gränser. Metoderna och systemen är ofta influerade av vetenskapen, men det är min egen intuition – mitt öra – som i slutändan formar musiken.

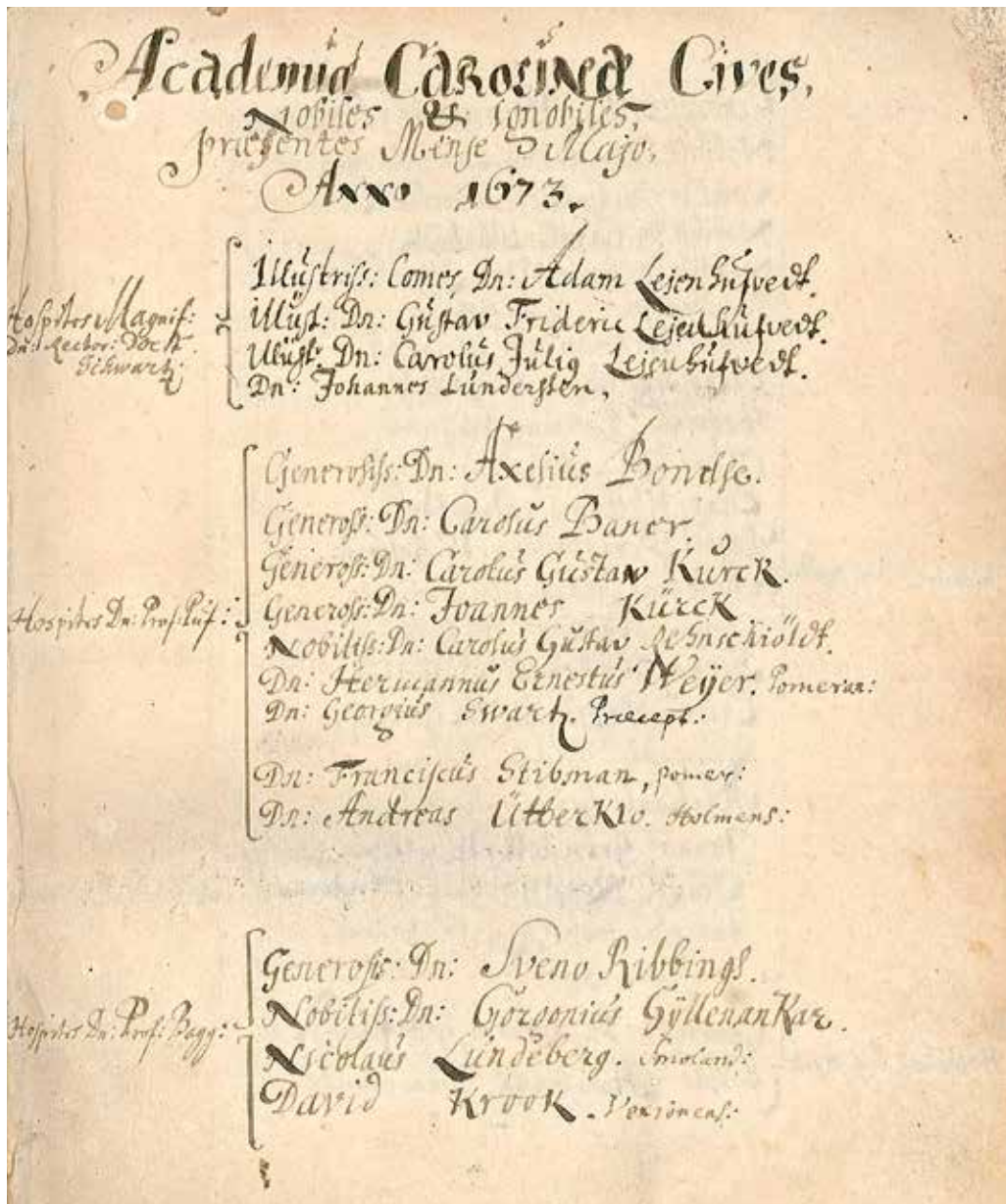
I mitt arbete utforskar jag gränserna för den mänskliga röstens tekniska och expressiva kapacitet. Som kompositör, forskare och musiker har jag visat på nya inriktningar i sökandet efter ljudalstrandets gränser. Mitt förhållningssätt går ut på att systematiskt undersöka utvidgade sångtekniker med hjälp av röstvetenskap och psykoakustik.

I mitt arbete för *New Instrumentation* (då på University of California Press) fokuserade jag främst på mekaniken bakom röstproduktion och vid National Center for Voice & Speech studerade jag röstvetenskap och deltog i forskningsprojekt. 2005 publicerade Scarecrow Press THE 21st CENTURY VOICE, vars andra utgåva publicerades tio år senare av Rowman & Littlefield. Boken förespråkar ett fortsatt utforskande av röstproduktionen inom ramarna för röstvetenskapen. Jag har även publicerat artiklar om komposition, röst, icke-linjäritet tillämpad på biologiska system och komplexitet. Denna forskning har påverkat en hel generation av röstkonstnärer och forskare engagerade inom utforskandet av ljud och det expressivas gränser.

Jag föddes 1961 i Racine i Wisconsin. Efter en bachelorexamen från University of Wisconsin-Parkside 1984 avlade jag en masterexamen i musik vid Michigan State University 1987. Därefter doktorerade jag i musik vid University of Illinois 1994. I samband med en inbjudan att bidra till en bok om rösten i serien *New Instrumentation* fick jag ett postdoktorsstipendium för att studera röstvetenskap på National Center for Voice and Speech. 2000 flyttade jag från USA till Europa för att komponera och forska om samtida musik. 2011 blev jag Associate Professor vid University of Malaya i Malaysia, och 2015 vid Guangxi University of the Arts i Kina.

Sedan 2019 är jag professor vid Lunds universitet och bor i Malmö med min fru Helen.

I universitetets arkiv finns bevarat en lista över samtliga studenter från 1673. Listan är uppställd efter hos vem studenterna hade sin bostad, och på första sidan förtecknas de inneboende hos universitetets dåvarande rektor Josua Schwartz, juridikprofessorn Samuel von Pufendorf respektive teologiprofessorn Olof Bagger. Av studenternas namn kan man se att särskilt de två första herrarna i stor utsträckning höll sig med högadliga inneboende, medan Bagger hade lika delar adliga och ofrälse bland sina studenter. Pufendorf, som själv var tysk, har också ett antal studenter från Pommern bland sina inneboende. Bildkälla: Universitetsarkivet.

När professorerna var hyresvärdar

I våra dagar är föreläsningssalen den naturliga mötesplatsen mellan lärare och student. Det var den även då universitetet var nyöppnat 1668. Dåtidens akademiska lärare hade dock även en annan och mycket påtaglig relation till sina studenter än den rent undervisningsmässiga, nämligen som deras hyresvärdar i en tid långt före specialbyggda studentboenden och kommunala bostadsköer.

1600-TALETS PROFESSORSBOSTÄDER

När man i dag anlägger ett nytt universitet eller en högskola är en av de första åtgärderna rimligen att på något sätt försäkra sig om ändamålsenliga lokaler för undervisningen. Så gjorde man inte vid grundandet av Lunds universitet. I brist på resurser avdelades helt enkelt diverse befintliga kyrkliga lokaler som provisoriska föreläsningssalar, däribland självaste Domkyrkan. Om än ärevördig, var lundadomen dock knappast ändamålsenlig härför. Uppvärmningen var obefintlig, och redan 1669 beviljades en lärare,

professorn i vältalighet Christian Cassius, dispens att i stället hålla sina föreläsningar i det egna hemmet, eftersom "han icke är så frisk att han länge kan stå i kölden". Man kan förmoda att även studenterna var tacksamma att i stället få vistas i professorshemmets mer ombonade miljö.

Att vistas i professorernas hem var nu alls ingen ovanlighet för 1600-talets lundastudent. Tvärtom; åtminstone under universitetets första halvsekel bodde mer än hälften av studenterna inackorderade hos professorer eller professorsänkor. Hade man valt att skjuta frågan om undervisningslokaler på framtiden hade nämligen ordnandet av bostäder till professorerna skötts desto snabbare och generösare.

Bland de tidigare kyrkliga egendomar som Carl XI:s förmyndarregering tilldelat universitet fanns nämligen ett antal "residentier", ett slags tjänstebostäder. Några av professorerna bodde redan, i sin egenskap av att

även vara lärare vid stadens gymnasium, i sådana residentier, vilka de nu erbjöds att friköpa; även övriga professorer inbjöds att förvärva de återstående husen. Försäljningen skedde genom konsistoriets (dåtidens universitetsstyrelse) försorg, och även om den i och för sig innebar en behövlig inkomstkälla för det unga universitetet skedde den till ett så att säga civilt pris och med generösa avbetalningsvillkor. Kanske inte så förvånande med tanke på att säljare – konsistoriet – och köpare – professorerna – i praktiken var samma personer!

Parallellt med detta beviljades staden Lund generellt några års tullfrihet för införande av byggnadsmaterial, allt för att stimulera byggande. Åtminstone professorerna tycks snabbt ha utnyttjat tillfället att

Matematikprofessorn Andreas Spoles hus på nuvarande S:t Petri kyrkogata hyste periodvis mer än tjugo inneboende studenter. Det inrymde även Lunds – och Sveriges – första astronomiska observatorium. Detalj ur en av Erik Dahlgrens bilder över slaget vid Lund. Bildkälla: Universitetsbiblioteket.

uppföra hus under dessa förmånliga betingelser. Stadens borgare var däremot långsammare med att nappa på erbjudandet. Sammantaget uppstod således snabbt ett antal rätt generöst tilltagna professorsbostäder, och denna generositet visade sig lönsam just genom möjligheten att hyra ut till studenter. Professorer som teologen Petrus Holm och matematikern Andreas Spole hade periodvis hela tjugo studenterna boende hos sig, något som Jerker Rosén beskrivit som "i praktiken en ganska omfattande pensionatsrörelse". Mest fanns naturligt nog att tjäna på de bättre bemedlade studenterna. Den berömde professorn i natur- och folkrätt Samuel Pufendorf hade exempelvis unge friherre Carl Banér, en släkting till generalguvernören över Skåne, boende hos sig och kunde taxera ut ett årligt arvode på tvåhundra daler silvermynt för logi, kost och privatundervisning. Totalt beräknas Pufendorf på nio inneboende ha dragit in dubbelt så mycket som sin ordinarie professorslön – som ändå var den högsta av samtliga professorers (900 daler mot ordinarie 600)! Under sådana omständigheter var det endast en professor – den redan tidigare privatförmögne medicinaren Christopher Rostius – som hade råd att låta bli att hålla sig med inneboende.

LÄRARE OCH STUDENTER

Hur bodde man då i dessa professorshem? Säkerligen var det, husens relativa tilltagenhet till trots, trångbott. Två à fyra studenter per rum var ingen ovanlighet. Härtill kom de minst sagt strikta förhållningsreglerna för studenternas leverne, fastslagna i universitetets konstitutioner (stadgar). Inte bara föreskrev dessa att alla skulle hålla sig inne efter klockan nio på kvällen, de förbjöd också kort- och tärningsspel, "narraktiga upptåg", "yppighet, frosseri och öfverflödiga Gästabud". Samtidigt beordrades de studerande att läsa Bibeln "dagligen morgon och afton" samt att visa de akademiska lärarna all "tillbörlig heder och lydnad". De senare ålades i gengäld att "hafva uppsigt på alla Studerandes lefverne och seder" och vid behov först "förmåna" och i värsta fall "angifva" misskötsamma studenter till deras respektive fakultet.

Härav är det lätt att få intrycket av en närmast klosterliknande tillvaro för de unga gossarna på sina kammare i professorshemmen med hyresvärderna själva som strängt övervakande abbot. Samtidigt är det väl belagt att överträdelserna av konstitutionernas bestämmelser var mer eller mindre legio, och man kan också förmoda, att studenternas rum ofta låg i separata gårdshus och liknande avskilda byggnader, tillhöriga professorernas gårdar, och att den dagliga övervakningen därför icke var alltför påtaglig.

En passus ur en ett äldre äreminne över Andreas Rydelius, först professor i logik, senare i teologi och även biskop i Lund, låter förmodligen en del utläsas mellan raderna. Rydelius hade 1714 förvärvat en gård i kvarteret Maria Magle, vilken tidigare innehafts av två andra lundaprofessorer: den nämnde Pufendorf samt Andreas Stobæus. Självfallet hade han liksom företrädarna studenter inneboende, och härom heter det att "[d]e Studerande, som bodde i hans gård, hälsade han esom oftast på, gjörandes sig underrättad

Professor Kilian Stobæus – lärdomsgigant och generös hyresvärd för studenter. Oljemålning av akademiritmästaren Carl Peter Mörth. Bildkälla: Lunds universitets konstsamling.

om deras omständigheter och tilltänkta Vitæ Genus [yrke], samt gaf dem undervisning och goda råd när så behöfdes". Det faktum att även en till synes rätt oregelbunden och flyktig kontakt med de inneboende ansetts värd att omnämna bland Rydelius goda egenskaper indikerar måhända att många andra professorer hade en än mindre regelbunden kontakt med de studenter som bodde hos dem?

I och för sig finns det också tecken på motsatsen. I en annan passus i texten om Rydelius berättas att denne "plägade ock, efter förrättad Bön om aftnarne, hålla practiska Föreläsningar öfver et Capitel i Bibeln för sit Husfolk och sina förtrognaste Disciplar". Som framgår av de sista orden, tycks alltså ett utvalt antal av studenterna ha haft ett intimare förhållande till professorn och kanske närmast räknats in i dennes eget hushåll. Att professorerna inte bara agerade renodlade hyresvärdar, utan antagligen också ofta kombinerade detta med att ge privatlektioner för de inneboende, framgår av avtalet mellan Pufendorf och Carl Banér ovan. Detta kunde därtill vara en källa till ytterligare inkomster för hyresvärdarna, då det var tillåtet att ta betalt för sådan extraundervisning.

Att 1600- och 1700-talsstudenterna under alla omständigheter kunde komma att identifiera och solidarisera sig med de professorer de bodde hos framgår av att en form av gängbildningar uppstod som fick namn efter respektive hyresvärdar. I ett konsistorieprotokoll från 1699 omnämns grupperingar med mårgfulla namn som "Lunderstens skälmar, Riddermarks stutare, Stridsbergs kämpar och Hörlings fyllehundar". Jerker Rosén, som meddelat denna upplysning i sin universitetshistorik, berättar också om ett konkret exempel på solidaritet mellan en professor och hans hyresgäster. År 1701 hade filosofiprofessor Johan Lundersten examinerat en student vid namn Blanxius och därvid velat underkänna denne. Blanxius godkändes dock av övriga närvarande lärare. En tid därefter dök en smådepamflett mot Blanxius upp på universitetets anslagstavla, och efter ett tag riktades misstankarna mot en inneboende hos

Lundersten vid namn Olaus Feuk. Feuk försvarade sig först ståndaktigt och menade att Blanxius anklagelser mot honom bottnade i en allmän fientlighet mot "Lunderstens domesticos". Pressad av konsistoriet tvangs han dock till slut erkänna att det var Lundersten själv som skrivit pamfletten, och att denna därefter hade höglästs för samtliga dennes inneboende.

KILIAN STOBÆUS – EN GENERÖS HYRESVÄRD

Den troligen ryktbaraste hyresrelationen mellan en professor och en student i Lund torde vara den mellan Kilian Stobæus och den unge Carl Linnæus, senare adlad von Linné. Stobæus var sin tids store polyhistor vid universitetet: läkare, naturforskare och historiker (han innehade först professuren i naturalfilosofi och senare den i historia) och inte minst samlare. Hans samlingar av naturalier och kuriosa utgör grunden för såväl de biologiska som historiska muséerna vid Lunds universitet. Därtill var han ägare till ett av sin tids största privatbibliotek i staden med mer än 1.700 volymer.

Stobæi gård låg invid domkyrkan "emillan Latinske Scholan och Academiæ dantse Mästaren Hr Casper De Creaux gård", ungefär där huset inrymmande bokhandeln Arken i dag ligger. Utöver de ovannämnda samlingarna och biblioteket utgjorde Stobæi hem i praktiken också, som Carl Magnus Fürst formulerat det, "hans undervisningshärd, hans medicinska poliklinik och hans laboratorium". Detta hindrade nu inte att det även fanns plats för tidvis upp till tre inneboende studenter, vilka i de flesta fall till och med tycks ha fått bo där hyresfritt. Detta gällde exempelvis den blivande läkaren Nils Retzius, som flyttade in hos Stobæus när han 1726, blott fjortonårig, påbörjade sina medicinstudier.

Höstterminen påföljande år fick så en tjugooåring från Småland vid namn Linnæus, genom förmedling av sin informator, magister Gabriel Hök, rum i professorns hus "uti översta våningen på gaveln allra överst". För en lärdomstörstande yngling som denne

Sentida romantiserad bild av den unge Linnæus slumrande bland böcker – måhända lånade ur Stobæi bibliotek?
Bildkälla: *Skånska fall* (Skånska akademiens årsbok 2011).

utgjorde professorns berömda bibliotek naturligtvis en stor lockelse. Det var dock inte tillgängligt för de inneboende, men en tyskfödd medicinare som också bodde där lyckades på något sätt ändå ta sig in i boksamlingen och smuggla ut olika volymer till Linnæus som denne sedan studerade på nätterna i sitt gavelrum. Detta boklånande skulle dock bli upptäckt, och om detta berättade Linné senare själv (likt Cæsar skrivande om sig själv i tredje person):

Men Stobæi gamla Moder, som icke kunde sofwa om nätterna, ser ljuset alla nätter brinna uti Linnæi fönster, och därför warnar sin Son för Småländingen, som hwarje natt somnade från ljuset och satte hela hans hus i äfwentyr. Ett par dagar därefter, när som Linnæus sitter

klockan 2 om natten i fullt arbete med Stobæi böcker, kommer Doct. Stobæus sagta uppstigande med hårdt upseende, i tanke att råka Linnæus sofwande ifrån ljuset, och frågar hvarför icke han sofwo om nätterna, då annat folk sofwo. Äntligen stiger Stobæus fram till bordet, och ser der en hop af sina böcker liggande, frågar honom hwar och huru han böckerna fått, då Linnæus måste berätta sakens sammanhang, hwarpå Stobæus befäller Linnæus straxt förfoga sig i säng och sofwa som annat folk om nätterna.

Historien får dock sin lyckliga upplösning när professorn väl inser i vilken grad hans inneboende förmått att tillgodogöra sig den olovligt lånade lärdomen:

Morgonen därpå blifwer Linnæus nedkallad, att än vidare förhöras om böckerna, då Doctor Stobæus sedermera gaf Linnæus sin nyckel till Bibliothequet, att där få uttaga och sedan återställa, hwad böcker han behagade. Sände sedermera Linnæum till sina patienter; och Linnæus fick merändels spisa vid Stobæi egit bord [...].

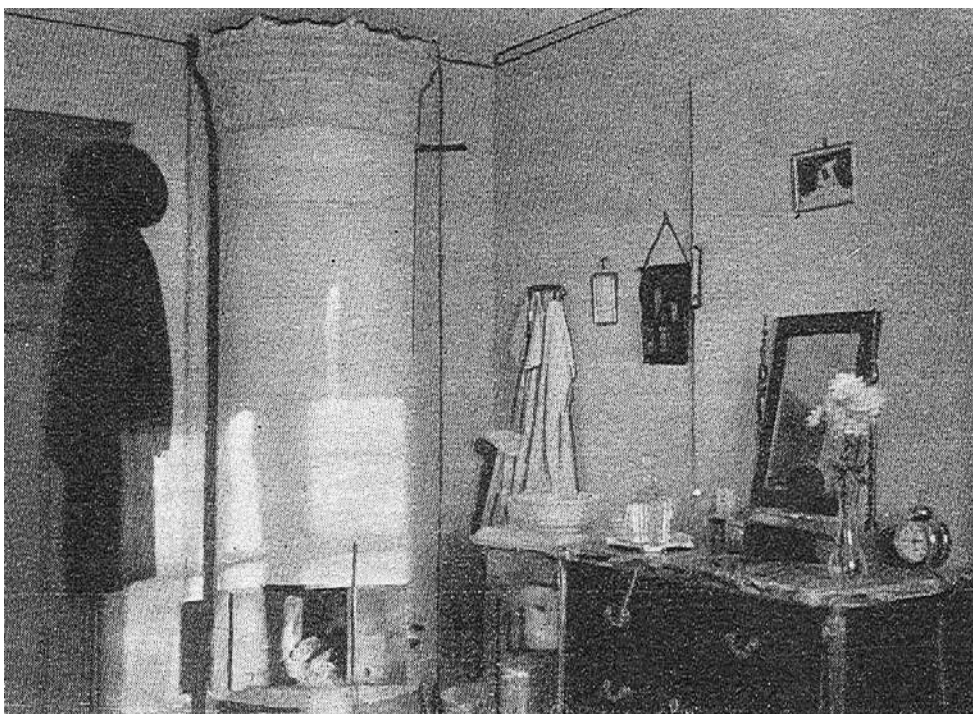
Unge Linnæus var inte den ende att sätta sin tacksamhet gentemot Stobæus på pränt. Johan Fjellström, en fattig medicinstudent som också fick åtnjuta professors gästfrihet, skaldade nyåret 1732 en dikt till tack till denne man:

*Af Hwars Bröd iag har fått äta
Af Hwars lärdom iag fått deel.
Skulle iag Sådan Nåd förgiäta,
då begeck iag skamlöst feel.*

KRIG OCH BRAND

Alla professorer var säkerligen inte lika generösa som Stobæus. Likväl kan man nog med fog förmoda att inkvartering hos universitetets lärare i äldre tider varit ett förhållandevis komfortabelt och förmånligt studentboende jämfört med att hyra in sig bland stadens ordinarie befolkning. Detta särskilt under universitetets första decennier då ännu åtskillig misstänksamhet rådde från lokalbefolkningens sida gentemot lärosättet såsom representant för den nya svenska överheten. Också den rent fysiska komforten bör rimligen ha överträffat de flesta av tidens lundsiska borgar- och hantverkarhem.

Samtidigt var naturligtvis inte heller professorernas hus förskonade från de härjningar i form av krig, eldbrand och farsoter som var en del av tidens vardag. När danske kung Christian V under skånska kriget

Interiör från Thorild Dahlgrens rum som inneboende hos juridikprofessorn Albert Ernberg på 1910-talet. Notera den präktiga kakelugnen! Bildkälla: *Under Lundagårds kronor* (tredje samlingen; Lund 1955)

Kyrkogatan med Härbärgat (byggnaden i fonden) fotograferade på 1870-talet. Stenhögen till höger i förgrunden är ett resultat av Helgo Zettervalls dåvarande ombyggnad av Domkyrkan. Zettervall skulle även inom kort låta riva härbärgat för att göra plats för sitt nya universitetshus. Bildkälla: AF:s Arkiv.

1678 lät sticka Lund i brand eldhärjades totalt 163 av stadens 304 gårdar, varav 27 tillhöriga universitetet och dess anställda (i hela Clemens rote stod bara en och en halv gård kvar, båda tillhöriga två professorer, vilket kanske indikerar att dessa var solidare byggen än stadens genomsnittliga hus). Fyrtio år senare, under stora Nordiska kriget, härjades Lund av pesten. Farsoter av olika slag var i och för sig generellt såpass förutsedda att universitetskonstitutionerna innehöll en särskild paragraf om att "[d]å en smittosam sjukdom grasserar skall hälften af hyran de Studerande eftergifvas", men pestepidemin 1712–13 stängde hela universitetet i över ett år. I det här fallet följdes

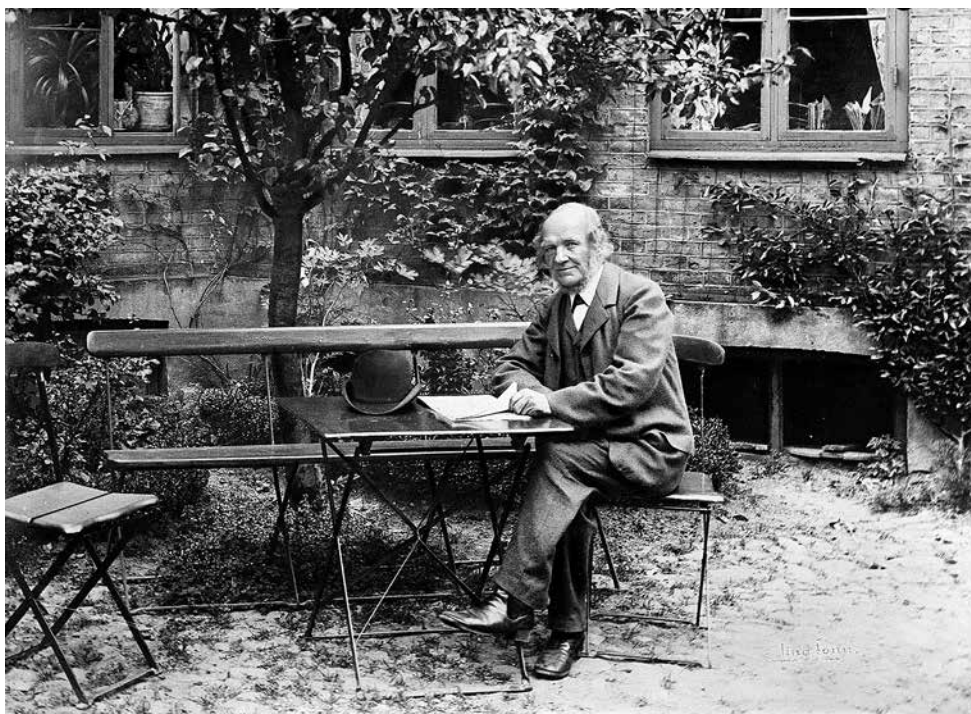
pesten dessutom av Carl XII:s vistelse i staden med åtföljande inkvartering av stora mängder militär trupp. Att hysa dessa var en plikt som inte heller professorerna kom undan. Professor Hegardt, i vars hus vid Stora Södergatan kungen själv tagit kvarter, beklagade sig i konsistoriet över att han och hans kollegor inte längre kunde undervisa eftersom de "I sina egna hus ej hafva rum att skrifva bref, mindre att bereda sig till föreläsningar". I gengäld fick många föreläsningar ändå ställas in eftersom studenterna helt enkelt varken infann sig till dem eller i Lund över huvud taget – just på grund av brist "på både rum och sängkläder".

SENARE ÅRHUNDRADEN

Med tiden kom andelen studenter som fick sina husrum hos universitetets lärare successivt att minska. Icke desto mindre finns åtskilliga exempel från 1800-talet och även 1900-talet på professorer som upplåtit rum till studenter. Den blivande försäkringsstatistikern Thorild Dahlgren bodde exempelvis så sent som från 1912 och ett par år framåt hos "den originelle Albert Ernberg", juridikprofessor med bostad på Winstrupsgatan 9, och har även låtit publicera ett par bilder från denna sin "studentkula". Till skillnad från värden ser dock rummet inte påtagligt originellt ut.

Ganska exakt ett århundrade tidigare var en annan akademisk lärare hyresvärd för en betydligt mer berömd krets av unga akademiker. Det var latinprofessor Johan Lundblad som med början

1813 hyrde ut övre våningen i sitt hus vid dåvarande Lilla Torg till orientalisterna Bengt Bolméer och mångsysslaren Christopher Isac Heurlin. Dessa båda herrar blev kärnan i det så kallade Härbärgets, en krets yngre intellektuella vid universitetet som på denna övervåning samlades till närmast en informell diskussionsklubb. Här såg dikter av Tegnér sin födelse, här träffades män som den svenska gymnastikens fader Per Henrik Ling, universalsnillet Carl Adolph Agardh och många andra nu mer bortglömda lundaprofiler, och här "framlades åsikter, som sedermera blefvo af stor betydelse för stat, kyrka, kommun och universitet" (som Ewert Wrangel formulerat det i *Nordisk Familjebok*). Härbärgets visar att rumsuthyrning kan handla om mer än bara rent boende – det kan också innebära skapande av intellektuella miljöer.

Kemiprofessorn och Smålandsinspektorn Christian Wilhelm Blomstrand fotograferad av Lina Jonn i trädgården till sitt hus vid Magle Stora Kyrkogata, där han genom åren inkvarterade åtskilliga av sina nationsmedlemmar. Bildkälla: Lunds universitetsbibliotek.

En universitetslärare under 1800-talets senare del som hade studenter boende hos sig i sitt hus på Stora Algatan var filosofiprofessor Pehr Herman Leander (1831–1907). Hans dotter, konstnärinnan Inez Leander, har vittnat om att husets inneboende fick föra ett mycket försiktigt leverne, inte på grund av professorn utan för hans hustrus skull. Fru Svenborg Leander var nämligen sällsamt ljudkänslig. En teologistudent som en tid hyrde rum rakt ovanför hennes sovrum hävdade ironiskt att han "brukade ta av sig skorna redan på Lundagård för att inte störa professorskan Leander". I gengäld var professorskan väl sedd av studenterna på grund av sin beredvillighet att ställa upp som "förkläde" då den ännu

Hovrättspresidenten Samuel Abraham Leijonhufvud, vilken i sina "minnesanteckningar" hade åtskilligt att anmärka på sin hyresvärdinna, professorsänkan Catharina Margaretha Stobæus. Teckning av Maria Röhl. Bildkälla: Kungliga biblioteket.

mansdominerade studentkåren eftertraktade att få bjuda in några av stadens unga damer på dans.

Ibland kunde lärarnas rumsuthyrning till studenterna ha särskilda kopplingar. Kemiprofessor Christian Wilhelm Blomstrand (1826–1897) hyrde under de drygt tjugo sista åren av sitt liv regelbundet ut rum i sitt hus på Magle Stora Kyrkogata – i samma kvarter där en gång Andreas Rydelius bott. En del av Blomstrands inhysingar var släktingar till honom, men den viktigaste gemensamma nämnaren var att de nästan alla var smålänningar – Blomstrand var nämligen inspektor i Smålands nation. Hans generositet mot landsmännen skall ha varit mycket stor; därom vittnade bland annat en byrålåda fylld av skuldförbindelser "av vilka många aldrig blev inlösta".

I dag då? Säkerligen finns det fortfarande någon enstaka akademisk lärare som håller sig med inneboende, men gissningsvis är det betydligt ovanligare än för ett århundrade sedan eller mer. Därom vittnar inte minst den mediala uppmärksamheten när dåvarande rector magnificus Per Eriksson under den bostadskrisande höstterminen 2009 hyrde ut sin soffa till den hemlöse teknolognovischen Christian Forsberg.

AKADEMISKA ÄNKOR

Slutligen bör nämnas något om att det inte bara var professorer och andra lärare själva som hyrde ut rum utan ibland även deras efterlevande änkor. Som också de akademiska lärarnas hustrur fram till 1852 juridiskt räknades till akademistaten får väl även dessa änkeuthyrningar i någon mån räknas som universitetsinterna studentboenden. Detta dock med reservation för att ett änkehem naturligt nog inte bjöd samma möjligheter till extraundervisning och annan intellektuell stimulans som närvaron av en verksam lärare medförde. Också själva boendestandarden hos dessa änkor kunde nog vara lägre än när deras makar levde. En som fick uppleva detta var den unge adelsmannen Samuel Abraham Leijonhufvud. Han kom till Lund hösten 1800 i sällskap med ingen mindre än Esaias Tegnér – den blivande skalden

och biskopen hade under sommaren verkat som Leijonhufvuds informator. Lärare och elev hade nu inför terminen fått rum på Kungsgatan hos en dam med ett välklingande namn som vi känner igen: Stobæus. Fru Margareta Maria Stobæus, änka 1799 efter den allra siste lundaprofessorn av denna lärdomssläkt, kunde dock knappast sägas hålla sin kände släkting Kilians värdskapsfana högt. Leijonhufvud beskriver henne som "i ordets rätta betydelse, en ragata och dertill en smutsig husfru", vilken "trätte med pigor, under stoj och svordomar" och "missvårdade allt som var under hennes beroende". Och själva login var knappast bättre än värdinnan:

Möbleringen inskränktes egentligen till ena rummet [av två], med utsigten från dess enda, två rutor höga fönster åt en sidogata och Käppslängarestråtet [Kungsgatan]. Sidorummet

skulle gälla till förvaring af någon hemifrån medförd torrköda och till garderob. Denna möblering var usel: några förslitna stolar, ett par nästan omålade bord, en dubbelsäng, däri vi båda lågo på fjäderfattiga, ålderstigna sängkläder. Tegnér hade dock för egen räkning en rankig pulpet, men jag förhörde å en riksdaler per termin en dylik i blå målning med tillhörande omålad bokhylla. Fönster eller rullgardiner brukades ej, och det är svårt att göra ett klart begrepp om något otrefligare etablissemanng än detta [...].

Leijonhufvud tillägger att änkefru Stobæus var fattig med både en ogift "fordom vacker" dotter och en "urmodig syster" att försörja på hyresintäkterna från studenterna. På det hela taget får man därför antaga att hennes hyresrörelse, den avlidne makens position till trots, nog mer liknade den som kvinnor i stadens enklare borgerskap drev än någon lärd högborg.

Fredrik Tersmeden
Arkivarie vid Universitetsarkivet

KÄLLOR

Gunnar Carlquist: *Lund på 1690-talet – 1691 års sjättepenninglängd* (Gamla Lunds årsskrift V; Lund 1923)

Thorild Dahlgren: "Anteckningar från studentår 1907–1918" i *Under Lundagårds kronor* (tredje samlingen; Lund 1955)

Harald Elovson: *En Lundagård 1875–1944* (Gamla Lunds årsskrift 66; Lund 1984)

Carl Magnus Fürst: "Kilian Stobæus och hans lärjungar" i *Under Lundagårds kronor* (Lund 1918)

Inez Leander: *I Lund på den tiden* (Lund 1957)

Samuel Abraham Leijonhufvud: *Presidenten S. A. Leijonhufvuds minnesanteckningar* (utgivna av H. L. von Dardel; Stockholm 1919)

Jerker Rosén: *Lunds universitets historia, del I: 1668–1709* (Lund 1968)

Fredrik Schrevelius: *Lunds akademis constitutioner* (Lund 1832)

Martin Weibull & Elof Tegnér: *Lunds universitets historia 1668–1868* (Lund 1868)

Ewert Wrangel: "Härbärgen" i *Nordisk Familjebok*, bd 12 (Stockholm 1910)

Ewert Wrangel (utg): *Gamla studentminnen från Lund* (Stockholm 1918)

Denna text har tidigare publicerats i K Arne Blom & Fredrik Tersmeden (red): Bott i Lund – Från vindskupa och logement till lägenhet; lundensiskt studentboende igår & idag & imorgon (utgiven av Stiftelsen AF Bostäder och Lunds universitetshistoriska sällskap 2010). Den presenteras här med smärre språkliga justeringar och ett utökat antal illustrationer.

Program

1. Johann Sebastian Bach: *Bourée ur orkestersvit nr 3 BWV 1068*

2. Tal av Rector Magnificus, professor Torbjörn von Schantz

3. Juridiska fakultetens dekanus, professor Mia Rönmar, presenterar Jenny Julén Votinius

Medicinska fakultetens dekanus, professor Erik Renström, presenterar Eva Ageberg, Christina Brogårdh, Anders Halling, Johan Jakobsson, Mats Jerkeman, Helena Jernström, Göran Jönsson, Karin Lindkvist, Ramin Massoumi, Björn Rosengren, Lars Rylander, Christopher L. Rääf, Stefan Scheduling och Bengt Zöller

Humanistiska fakultetens dekanus, professor Barbara Törnquist-Plewa, presenterar Jonas Nordin

Ekonomiska fakultetens dekanus, professor Fredrik Andersson, presenterar Christina Keller, Per Mickwitz, Diamanto Politis och Erik Wengström

Naturvetenskapliga fakultetens dekanus, professor Sven Lidin, presenterar Elizabeth Blackburn, Natascha Kljun och Linda Knutsson

Tekniska fakultetens dekanus, professor Viktor Öwall, presenterar Hanna Isaksson, Erik Lind, Martin Tunér och Ola Wallberg

Konstnärliga fakultetens dekanus, universitetslektor Anna Lyrevik, presenterar Michael Edgerton

Rektor installerar de nya professorerna

4. Anonymus: *Gaudeamus Igitur*

5. Installationsföreläsning av professor Helena Jernström

6. Eugène Bozza: *Image*

7. Tal av Lunds universitets studentkårers ordförande fil kand Gustav Ekström

8. Tal till Lunds studenter av professor Jenny Julén Votinius

9. Johann Sebastian Bach: *Bourée ur orkestersvit nr 3 BWV 1068*

Musiker och sångare från Akademiska kapellet och Lunds Akademiska kör vid Odeum under ledning av director musices Patrik Andersson samt solist Miriam Svensson.

Efter installationen är samtliga närvarande välkomna att inta förfriskningar i Pelarsalen i Universitetshuset.

LUNDS
UNIVERSITET

LUNDS UNIVERSITET

Box 117
221 00 Lund
Tel 046-222 00 00
www.lu.se